

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา

อิสลามเป็นศาสนาแห่งอัลลอฮ์ ﷻ¹ ถูกประทานลงมาด้วยอัลกุรอานซึ่งเป็นคัมภีร์เล่มสุดท้ายแก่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ² เพื่อนำมนุษย์ออกจากความมืดไปสู่แสงสว่างแห่งทางนำโดยความโปรดปรานของพระผู้ทรงอภิบาล พระองค์ทรงเลือกสรรอิสลามเป็นศาสนาแห่งมนุษยชาติโดยไม่ยอมรับศาสนาอื่นใดอีก หากผู้ใดแสวงหาศาสนาอื่นนอกจากอิสลามแล้ว ศาสนานั้นจะไม่ถูกรับและในวันอาคีเราะฮ์ เขาจะรวมอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน ดังที่อัลกุรอานได้กล่าวไว้ว่า

﴿ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴾

(85 :)

ความว่า “และผู้ใดแสวงหาศาสนาหนึ่งศาสนาใดอื่นนอกจากอิสลามแล้ว ศาสนานั้นจะไม่ถูกรับจากเขาเป็นอันขาด และในอาคีเราะฮ์เขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน

(อาลีอิมรอน : 85)

ในการประกาศศาสนาแห่งอัลลอฮ์ และชี้ทางนำแก่มวลมนุษยนั้นพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงแต่งตั้งท่านเราะฮ์มูล(ศาสนทูต)ของพระองค์เป็นตัวแทนในการนำคำสอนของพระองค์มาปฏิบัติตน และเผยแพร่แก่ผู้อื่น พร้อมกับแสดงตนเป็นแบบอย่างในทุก ๆ ด้านของการดำรงชีวิตสำหรับบุคคลที่ยอมรับในคำสอนที่เราะฮ์มูลนำมาเผยแพร่ และปฏิบัติตามแบบอย่างของท่านโดยเคร่งครัด ย่อมได้ชื่อว่าเป็นมุอฺมิน (ผู้ศรัทธา) ที่แท้จริง และหากผู้ใดไม่ยอมรับในคำสอนที่เราะฮ์มูลนำมาเผยแพร่เขาก็คือกาฟิร (ผู้ปฏิเสธ) การเป็นผู้ศรัทธาที่แท้จริงนั้น มิใช่เพียงแค่การยืนยันด้วยคำพูดเท่านั้น แต่ยังมีหมาย ถึงการยอมรับด้วยจิตใจ และการปฏิบัติตนที่ได้แสดงออกมาในรูปของพฤติกรรม

¹ อ่านว่า “ศุบหานะฮฺวะดะอาลา” หมายความว่า มหาบริสุทธิ์ยิ่งแก่พระองค์ผู้ทรงสูงส่ง

² อ่านว่า ศ็อลลัลลอฮุอาลัยฮิวาล็ลลัม หมายถึง คำอวยพรแก่ท่านนบีมุฮัมมัด มีความหมายว่า “ขอพระองค์ อัลลอฮ์ทรงสดุดีและให้ความสันติสุขแก่ท่าน”

ด้วย ดังกรณีของชาวอาหรับชนบทคนหนึ่งที่ได้ไปหาท่านเราะสูลและบอกว่าเขาได้ศรัทธาแล้ว ทั้งที่ความจริงเขาเพิ่งเข้ารับอิสลาม เขาจึงควรกล่าวว่า “เราได้เข้ารับอิสลามแล้ว” มิใช่กล่าวว่า “เราได้ศรัทธาแล้ว”¹ ทั้งนี้เนื่องจากว่าการเข้ารับอิสลามใหม่นั้นการศรัทธายังมิได้ซึมซับลงไปในหัวใจ จนกว่าจะได้เชื่อมั่นแน่วแน่และน้อมรับปฏิบัติตามทุกสิ่งทุกอย่างที่อัลลอฮ์และเราะสูลสั่ง ดังที่พระองค์อัลลอฮ์ได้ดำรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمْنَا قُل لَّمْ تُوْمِنُوا وَلَكِنْ قَوْلُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيْمَانُ فِي قُلُوْبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُوْلَهُ لَا يَلْتَكُم مِّنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْءًا إِنَّ اللَّهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴾
(14 :)

ความว่า: “ชาวอาหรับชนบทได้กล่าวว่าเราศรัทธาแล้ว จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัดว่า) พวกท่านยังมิได้ศรัทธาแต่จงกล่าวเถิดว่าเราเข้ารับอิสลามแล้ว เพราะการศรัทธายังมิได้เข้าสู่หัวใจของพวกท่าน และถ้าพวกท่านเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์และเราะสูลของพระองค์แล้ว พระองค์จะไม่ทำให้การงานของพวกท่านค้อยลงแต่ประการใด แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ”

(อัลหุญร็อต : 14)

ตามความในอายะฮ์นี้เป็นการยืนยันมาจากอัลลอฮ์ว่าการที่จะเป็นผู้ศรัทธาอย่างแท้จริงนั้นมิอาจเกิดขึ้นด้วยแค่คำกล่าวอ้างลอย ๆ แต่ต้องมีความหนักแน่นแน่วแน่ ทั้งด้วยกาย วาจา และจิตใจ มุอฺมินที่สมบูรณ์นั้นต้องผ่านกระบวนการความเชื่อมั่นในรูกนอิหม่าน² รูกนอิสลาม³ และอัล อิหฺซาน⁴ เมื่อเขายอมรับและยึดมั่นต่อหลักการทั้งสามประการแล้ว เขาก็คือ มุอฺมินที่แท้จริง จะเห็นว่าอิสลามนั้นคือจุดเริ่มต้น อิหม่านนั้นคือตัวกลางและ อัล อิหฺซานนั้นคือความสมบูรณ์ทุกประการ เมื่อเป็นดังนั้น

¹ พระมหาคัมภีร์อัลกุรอานพร้อมคำแปล อังในบทสรุปของสุเราะฮ์ อัลหุญร็อต : 1345

² คือหลักศรัทธา 6 ประการ คือ 1.ศรัทธาต่อ อัลลอฮ์ 2.ศรัทธาต่อมลาอิกัต 3.ศรัทธาต่อ คัมภีร์ 4. ศรัทธาต่อ เราะสูลของพระองค์ 5.ศรัทธาต่อ วันกียามะฮ์ 6. ศรัทธาต่อ การกำหนดความดีความชั่วว่ามาจากอัลลอฮ์

³ หลักปฏิบัติ 5 ประการในอิสลาม 1.การกล่าวคำปฏิญาณตนว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และท่านนบีมุฮัมมัดเป็นเราะสูลของพระองค์ 2.การดำรงการละหมาด 5 เวลา 3.การจ่ายซะกาต 4.การถือศีลอดในเดือนรอมฎอน 5. การไปประกอบพิธีฮัจญ์ ณ.บัยตุลลอฮ์ หากมีความสามารถ

⁴ คือการมีจริยธรรมคุณธรรมต่ออัลลอฮ์ ประดุจดังเรามองเห็นพระองค์ และหากเราไม่เห็นพระองค์ ๆ ก็ทรงเห็นเรา

อัลลอฮ์ และบรรดามะลาอิกะฮ์¹ ของพระองค์ เชื้อมั่นต่อคัมภีร์ของพระองค์ ต่อเราะสูล
ของพระองค์ต่อวันสุดท้าย และเชื้อมั่นต่อการกำหนดความดีความชั่วว่ามาจากอัลลอฮ์
ชายคนนั้นกล่าวว่า “ท่านกล่าวถูกต้องแล้ว” ชายคนนั้นกล่าวต่อไปว่า “จงบอกแก่
ฉันเกี่ยวกับเรื่องอัล-อิหฺซานเถิด” ท่านเราะสูล ~~กล่าวว่า~~ กล่าวว่า “อัลอิหฺซานคือการที่
ท่านทำการเคารพภักดี (อิบาดะฮ์) ต่ออัลลอฮ์ ประคองตัวท่านได้เห็นพระองค์ หากท่าน
ไม่เห็นพระองค์ ๑ ทรงเห็นท่าน

(Muslim, 1994: 9)

จากหะดีษบทนี้บ่งชี้อย่างชัดเจนถึงเรื่องของ อัลอิสลาม อัลอิหม่าน และอัลอิหฺซาน ซึ่ง
ทั้งสามประการนี้ถือเป็นรากฐานที่จะทำให้มุสลิมมีความสมบูรณ์ในการนับถือศาสนาของเขา หาก
ผู้ใดที่ไม่นำหลักการทั้งสามนี้มาถือปฏิบัติในชีวิตของเขาแล้วแน่นอนเขาจะเป็นมุสลิมที่ไม่สมบูรณ์
ตามที่อัลลอฮ์และเราะสูลทรงประสงค์ หรืออาจจะไม่ได้รับการเรียกขานว่าเป็นมุอฺมินก็ได้
คุณลักษณะของผู้ศรัทธาในอายะฮ์ที่ผู้วิจัยเลือกศึกษาในครั้งนี้มี 6 ประการคือ 1. มีสมาธิในเวลา
ละหมาด 2. ละทิ้งสิ่งไร้สาระต่าง ๆ 3. จ่ายซะกาต 4. รักษาอวัยวะเพศให้บริสุทธิ์ 5. เอาใจใส่ต่อสิ่งที่
ได้รับมอบหมายและรักษาสัญญา 6. ดำรงไว้ซึ่งการละหมาด

คุณลักษณะทั้งหกประการนี้ เป็นคุณลักษณะพื้นฐานที่สำคัญ โดยในแต่ละประการนั้น
ได้ประมวลไว้ซึ่งลักษณะปลีกย่อยอีกหลายประการท่านนบีจึงได้ยืนยันว่าหากใครถือปฏิบัติได้ครบทั้ง
หกลักษณะแล้วพระองค์อัลลอฮ์ ~~จะ~~ สัญญาว่าจะให้ผู้นั้นได้รับสวรรค์ชั้นฟิรเดาส์² ดังที่ท่านนบีได้
กล่าวไว้ในหะดีษบทหนึ่งถึงคุณค่าของลักษณะทั้งหกประการที่ได้กล่าวไว้ในสิบอายะฮ์แรกของสุ
เราะฮ์อัลมูมินูนว่า

))

¹ มะลาอิกะฮ์ คือ บ่าวของอัลลอฮ์ ที่พระองค์สร้างมาจากครีมี พวกเขาจะไม่ทรยศต่อพระองค์อัลลอฮ์ จะปฏิบัติตามพระบัญชาของแห่ง
องค์อภิบาลตลอดกาล (Muhammad Na'aim Yasin, 1986:29)

² คือชื่อของสวรรค์ที่มีระดับสูงสุด และอยู่ชั้นกลาง เป็นสวรรค์ที่มีแม่น้ำของสวรรค์ทั้งหมดพวยพุ่งออกมา และเป็นสวรรค์ที่
มีอิสร อยู่ด้านบน (คือสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสร้างขึ้นมาจากครีมี ใหญ่โตและปกคลุมอยู่เหนือสากลโลกทั้งหมด Hasan Saiyid
Mutawalli, 1991:14)

:

((. . .

(224 :1993 ,3175 : . ,3386 :1990)

ความว่า : จากอับดุลเราะฮ์มานบิน อับดุลกอรี ได้กล่าวไว้ว่าฉัน ได้ยื่นท่านอุมร์บินอัล-ค็อฏฏอบกล่าวว่า เมื่อจะหยุดประทานลงมาให้แก่ท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ ได้ยื่นเสียงต่อหน้าของท่านประจักษ์เสียงหึ่งของผึ้ง ดังนั้น พวกเราก็หยุดพักครู่หนึ่ง แล้วท่านก็พินหน้ากลับและยกมือทั้งสองขึ้นพร้อมกับกล่าวว่า “โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน จงเพิ่มให้แก่ข้าพระองค์ และอย่าได้ลดทอนจากข้าพระองค์เถิด และจงมอบเกียรติให้แก่ข้าพระองค์ อย่าได้เหยียดหยาม ข้าพระองค์เลย จงประทานให้แก่ข้าพระองค์ และจงอย่าได้หักห้ามจากข้าพระองค์เลย จงให้ผลต่อตัวของข้าพระองค์ และจงอย่าได้มีผลที่ไม่ดีในตัวของข้าพระองค์เลย และจงยินยอมต่อข้าพระองค์ด้วยเถิด หลังจากนั้นท่านนบีได้กล่าวว่า “แท้จริงแล้วอัลกุรอานสิบอายะฮฺ ได้ถูกประทานให้แก่ฉันผู้ใดที่นำมาถือปฏิบัติเขาจะได้เข้าสวรรค์” หลังจากนั้นท่านนบีก็ได้อ่าน

จนกระทั่งสิบอายะฮฺ

(al- Mubārakforiy , 1990 : 3386 , al-Tirmīdhiyi, n.d. 3175, Ahmad, 1993:224)

อัลหะดีษที่ได้ยกมานั้นชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของคุณลักษณะของผู้ศรัทธาที่มีอยู่ในตอนต้นของสุเราะฮ์อัลมูมินูนผู้ที่ถือปฏิบัติได้อย่างเคร่งครัดจะได้ผลตอบแทนจากอัลลอฮฺ ﷻ อย่างไม่ใหญ่หลวง เมื่อมองถึงสภาพความเป็นจริงของมุสลิมในยุคปัจจุบันที่ประกาศตนว่าเป็นผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ﷻ และมีความรอบรู้ในเรื่องของคุณลักษณะดังกล่าวแต่วิธีการดำเนินชีวิตนั้นต่างกับคำกล่าวอ้างอย่างสิ้นเชิง

เริ่มตั้งแต่คุณลักษณะแรกเรื่องของการละหมาดด้วยการมีสมาธิจะพบว่าลักษณะภายนอกที่แสดงออกมาในขณะทำการละหมาดตั้งแต่เด็กถึงผู้สูงวัยจะพบว่าส่วนมากแล้วทำการละหมาดแบบให้ผ่าน ๆ ไปแก่นั่นเองมิได้มีการแสดงออกถึงการมีสมาธิแต่อย่างใด

คุณลักษณะที่สองเรื่องของการละทิ้งสิ่งที่ไร้สาระเป็นเรื่องที่เห็นได้ชัดเจนมาตั้งแต่วัยเด็กก็เริ่มมีการคลุกคลีกับสิ่งที่ไร้สาระ อย่างเช่นการให้เด็กหลงติดกับการดูรายการโทรทัศน์ที่ไม่มีประโยชน์ หรือการเล่นเกมส์ต่าง ๆ เมื่อโตขึ้นเป็นวัยรุ่นก็เที่ยวเตร่ตามสถานที่ต่าง ๆ ที่เป็นแหล่งเรีงรมย์ต่าง ๆ และบางครั้งก็ไปมั่วสุมกับอบายมุขต่าง ๆ มีการเสพเหล้าเมายาเล่นการพนัน และอีกมากมายที่

เป็นเรื่องของการกระทำในสิ่งที่ไร้สาระ แต่เมื่อสอบถามถึงผลตอบแทนที่จะได้รับในภายภาคหน้าทุกคนก็ตอบได้เสียงเดียวกันว่าเป็นเรื่องที่อิสลามสั่งห้ามมิให้กระทำ

คุณลักษณะที่สามเรื่องของการจ่ายชะกาต เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในสังคมมุสลิมเกือบทั่วทั้งโลกที่ไม่ยอมจ่ายชะกาตรวมทั้งมุสลิมที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยด้วยที่มีทรัพย์สินสมบัติมากมายมหาศาลเป็นเจ้าของธุรกิจใหญ่ ๆ แต่ไม่ยอมจ่ายชะกาต และมีความคิดว่าเรื่องของการจ่ายชะกาตนั้นเป็นเรื่องที่จำเป็นแก่ชาวไร่ชาวนาที่ปลูกข้าวปีละหนึ่งถึงสองครั้งพยายามที่จะมองผู้อื่นแต่ลืมตัวเอง ผลที่เกิดขึ้นบุคคลที่ยากจนอนาถาก็จะขาดคนมาเหลียวดู

คุณลักษณะที่สี่เรื่องของการรักษาอวัยวะเพศของตนให้บริสุทธิ์ เรื่องนี้เป็นเรื่องของการรักษาควบคุมอารมณ์ของตนเองมิให้เคล็ดไปหมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่ไร้สาระทั้งปวง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่ออารมณ์ที่ไม่ดีนั้นมีอยู่ในตัวของผู้ที่ไร้ศรัทธา การกระทำความคิดทางเพศนั้นจึงกลายเป็นเรื่องธรรมดาเยาวชนคบเพื่อนต่างเพศหรืออยู่ร่วมกันก่อนแต่ง ผู้ใหญ่เที่ยวผู้หญิงตามช่องโทรทัศน์จนไม่สามารถที่จะรักษาอวัยวะเพศของตนเองให้บริสุทธิ์ได้

คุณลักษณะที่ห้าเรื่องของการมีความซื่อสัตย์และรักษาสัญญาต่อกัน เป็นเรื่องของการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมเริ่มจากสังคมภายในบ้านที่ทุกคนต้องซื่อสัตย์ต่อกันระหว่างพ่อแม่และลูก ๆ และคลอจดจนถึงสังคมภายนอกที่อยู่ร่วมกันต้องวางอยู่บนพื้นฐานของการมีความซื่อสัตย์และรักษาสัญญาต่อกันสร้างความสมานฉันท์ซึ่งกันและกัน แต่สภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นนั้นมันตรงกันข้ามชีวิตของผู้คนส่วนใหญ่ต่างก็ลืมเรื่องเหล่านี้เสียสนิทอยู่กันด้วยการทรยศต่อกัน สัญญาที่ได้ทำไว้ต่อกันนั้นก็บิดพลิ้วไม่ถือปฏิบัติตามสุดท้ายก็เกิดความวุ่นวายในสังคมอย่างไม่มีวันจบสิ้น

คุณลักษณะที่หกเรื่องของการรักษาไว้ซึ่งการละหมาด เป็นเรื่องที่สำคัญมากที่มุสลิมทุกคนจะต้องถือปฏิบัติให้ได้อย่างเคร่งครัดทุกคนต่างก็ตระหนักกันดีในเรื่องนี้ว่าการละหมาดนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นแก่ผู้ศรัทธาทั้งหลายจะต้องถือปฏิบัติ มีสักกี่คนในจำนวนมุสลิมที่สามารถทำได้ในเรื่องนี้

ดังนั้นจากสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้นั้นจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำเสนอคุณลักษณะที่สำคัญ ๆ ของผู้ศรัทธาตามที่ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอาน ตอนต้นของสุเราะฮ์อัลมูมินูนทั้งหกประการเพื่อที่จะได้ทำการศึกษาถึงรายละเอียดในเบื้องต้นและเพื่อเป็นแนวทางในการชี้แนะต่อผู้ที่ค้นคว้าหาสัจธรรมของอิสลามต่อไป

1.2 อัลกุรอาน เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2.1 อัลกุรอานที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาคัมภีร์อัลกุรอานที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของผู้ศรัทธาทั้งหกประการ นั้น พบว่าในอัลกุรอานได้กล่าวไว้หลายอายะด้วยกัน ซึ่งในแต่ละอายะสุนันได้อธิบายเอาไว้ในแง่มุมที่ต่างกัน ไปแต่มีจุดมุ่งหมายอันเดียวกันคือต้องการที่จะให้มุสลิมทุกคนเป็นผู้ที่มีความศรัทธาอย่างสมบูรณ์ตามหลักการอิสลามเพื่อที่จะให้เขาดำเนินชีวิตอยู่ใน โลกนี้และใน โลกหน้าอย่างมีความสุข ในอัลกุรอานได้กล่าวถึงแหล่งที่มาของความชั่วร้ายต่างๆ นั้นคือการที่บุคคลคนหนึ่งไม่ยอมรับในสังขธรรมที่มาจากพระเจ้าผู้ทรงสร้างมนุษย์ และเดินออกจากเส้นทางที่พระองค์ทรงกำหนดเอาไว้ทางแก๊ที่ถูกต้องที่สุดคือ การดำเนินตามครรลองของสังขธรรม (Muhammad Na'im Yasin, 1986:3) และอยู่ในกรอบของแนวทางที่ได้ถูกกำหนดเอาไว้โดยพยายามทำการศึกษารื่องของหลักศรัทธาในอิสลามและคุณลักษณะของผู้ศรัทธาอย่างถ่องแท้ พร้อมกับนำเอามาถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด อายะฮ์อัลกุรอานที่ได้กล่าวไว้ในเรื่องของคุณลักษณะของผู้ศรัทธาดังที่ปรากฏในโองการต่าง ๆ มีมากมายแต่ที่จะยกตัวอย่างมีดังนี้

1.2.1.1 ลักษณะของผู้ศรัทธา ที่มีสมาธิในเวลาละหมาด (กุซอว)

อายะฮ์ที่หนึ่ง อัลลอฮ์ ﷻ คำรัสไว้ถึงเรื่องดังกล่าวว่า :

﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾

(45 :)

ความว่า: “และพวกเจ้าจงมีความอดทน และการละหมาดเถิด และแท้จริงการละหมาदनั้นเป็นสัิ่งใหญ่โต นอกจากบรรดาผู้ที่นอบน้อมถ่อมตนเท่านั้น”

(อัลบะเกาะเราะฮ์ : 45)

อายะฮ์ที่สอง อัลลอฮ์ ﷻ คำรัสไว้ถึงลักษณะของผู้ที่ละหมาดด้วยความสำรวมว่า

﴿وَمُحْرُومًا لِلذَّقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا﴾

(109 :)

ความว่า : “และพวกเขาจะหมอบราบลงใบหน้าจรดพื้นพลางร้องไห้ และมันจะเพิ่มการสำรวมแก่พวกเขา”

(อัลอิสรออ : 109)

อายะฮ์ที่สาม อัลลอฮฺ ﷻ คำรัสไว้ถึงลักษณะของหัวใจผู้ที่นอบน้อมต่ออัลลอฮฺและผู้ที่ฝ่าฝืนว่า

﴿ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴾

(16 :)

ความว่า : ยังไม่ถึงเวลาอีกหรือสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาที่หัวใจของพวกเขาอ่อนน้อมต่อการรำลึกถึงอัลลอฮฺ และสิ่งซึ่งได้มีลงมาคือความจริง และพวกเขาอย่าได้เป็นเช่นบรรดาผู้ได้รับคัมภีร์มาแต่ก่อนนี้แล้วช่วงเวลาที่ไ้เนิ่นนานเกินไปแก่พวกเขา ดังนั้นจิตใจของพวกเขาจึงแข็งกระด้าง และส่วนมากของพวกเขาจึงเป็นผู้ฝ่าฝืน

(อัลหะดีด : 16)

1.2.1.2 ลักษณะของผู้ศรัทธา ที่ละทิ้งสิ่งไร้สาระต่าง ๆ

อายะฮ์ที่หนึ่ง อัลลอฮฺ ﷻ คำรัสไว้ถึงลักษณะของหัวใจที่ใฝ่สังขรณ์ว่า

﴿ وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلِمَ عَلَيْكُمْ لَا نَبْغِي

﴿ الْجَاهِلِينَ ﴾

(55 :)

ความว่า : “และเมื่อพวกเขาได้ยินเรื่องไร้สาระ พวกเขาผินหลังออกห่างไปจากมัน และกล่าวว่า การงานของพวกเราก็ได้แก่เรา การงานของพวกท่านก็จะได้แก่พวกท่าน สานติแต่พวกท่านเราจะไม่ขอร่วมกับพวกที่มลาย”

(อัลเกาะศ็ือศ : 55)

อายะฮ์ที่สอง อัลลอฮฺ ﷻ ทรงห้ามคบเป็นมิตรต่อผู้ที่ล้อเล่นในเรื่องของการศรัทธา และเรื่องของศาสนา พระองค์ตรัสไว้ว่า

﴿ يَتَأْتِيَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُم مَّؤْمِنِينَ ﴾

(57 :)

ความว่า “ผู้ศรัทธาทั้งหลาย อย่าได้ยึดเอามาเป็นมิตรผู้ซึ่งถือเอาศรัทธาของพวกเขาเข้าเป็น การเหยียดหยัน และเป็นการล้อเล่น จากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ ก่อนพวกเขา และบรรดา ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย และพึงยำเกรงอัลลอฮฺเถิดหากพวกเขาเข้าเป็นผู้ศรัทธา”

(อัลมาอิดะฮ์ : 57)

อายะฮ์ที่สาม อัลลอฮฺ ﷻ คำรัสไว้อีกว่า :

﴿ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا وَذَكَرَ بِهِمْ أَن تَبْسَلَ
نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِن تَعَدَلَ كُلٌّ عَدَلٍ لَّا
يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا
كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴾

(70 :)

ความว่า : “ และเจ้าจงปล่อยเสีย ซึ่งบรรดาผู้ที่ยึดเอาศาสนาของพวกเขาเป็นของ เล่น และสิ่งให้ความเพลิดเพลิน และชีวิตความเป็นอยู่ในโลกนี้ได้หลอกลวงพวกเขา และเจ้าจงเตือนด้วยอัลกุรอาน การมีชีวิตหนึ่งชีวิตใด จะถูกสั่งกักอยู่ กับสิ่งที่ชีวิตได้ ขวนขวายไว้ โดยที่อื่นจากอัลลอฮฺ แล้วจะไม่มีผู้ช่วยเหลือคนใด และไม่มีผู้ทำการ ชะฟาอะฮ์ คนใดสำหรับชีวิตนั้น และถ้าชีวิตนั้นจะถูกไถ่ถอนด้วยสิ่งไถ่ถอนทุกอย่าง มันจะไม่ถูกรับจากชีวิตนั้น คนเหล่านั้นคือบรรดาผู้ที่ได้ถูกให้สั่งกักอยู่กับสิ่งที่พวกเขาได้แสวงหาไว้ ซึ่งพวกเขาจะได้รับเครื่องดื่มจากน้ำที่ร้อนจัดและได้รับการ ลงโทษอันเจ็บแสบเนื่องจากพวกเขาปฏิเสธการศรัทธา ”

(อัล-อันอาม : 70)

อายะฮ์ที่สี่ พระองค์อัลลอฮฺ ﷻ คำรัสไว้ถึงสัจธรรมของชีวิตมนุษย์ว่า
 ﴿ إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ
 أَمْوَالَكُمْ ﴾

(36 :)

ความว่า : “การมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ เป็นแต่เพียงการละเล่นและการสนุกสนานร่าเริง
 เท่านั้น และหากพวกเจ้าศรัทธาและยำเกรง พระองค์จะทรงประทานรางวัลของพวก
 เจ้าแก่เจ้า และพระองค์จะไม่ทรงขอทรัพย์สินของพวกเจ้า”

(มุฮัมมัด: 36)

1.2.1.3 ลักษณะของผู้ศรัทธา ที่เป็นผู้จ่ายชะกาต

อายะฮ์ที่หนึ่ง พระองค์อัลลอฮฺ ﷻ คำรัสไว้ในเรื่องนี้ว่า

﴿ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴾

(43 :)

ความว่า : และพวกเจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และจงชำระชะกาต และจงรูกัว
 ร่วมกับ ผู้รูกัวทั้งหลาย

(อัลบะเกาะเราะฮฺ : 43)

อายะฮ์ที่สอง อัลลอฮฺ ﷻ ได้คำรัสไว้ถึงคุณความดีของผู้ที่จ่ายชะกาตว่า :

﴿ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ
 عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾

(277 :)

ความว่า : “แท้จริงบรรดาผู้ที่ศรัทธา และประกอบสิ่งที่ดีงามทั้งหลาย และดำรงไว้ซึ่ง
 การละหมาด และจ่ายชะกาตนั้น พวกเขาจะได้รับรางวัลของพวกเขา ณ พระเจ้าของ

พวกเขา และไม่มีควมกลัวอย่างหนึ่งอย่างใดเกิดขึ้นแก่พวกเขา และทั้งพวกเขาก็ไม่
เสียใจ”

(อัลบะเกาะเราะฮฺ : 277)

อายะฮ์ที่สาม อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงสัญญาว่าจะตอบแทนรางวัลแก่ผู้ที่จ่ายชะกาตในวัน
โลกหน้าดังที่พระองค์ดำรัสไว้ว่า

﴿لٰكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ
وَالْقَائِمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ
سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا﴾

(162 :)

ความว่า: แต่ทว่าบรรดาผู้มั่นในความรู้ในหมู่พวกเขา และบรรดาผู้ที่ศรัทธาที่นั้น พวก
เขาย่อมศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้า และสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนเจ้า
และบรรดาผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และบรรดาผู้ชำระชะกาต และบรรดาผู้ศรัทธา
ต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก คนเหล่านี้แหละ เราจะให้แก่พวกเขาซึ่งรางวัลอันใหญ่
หลวง

(อันนิสาอฺ : 162)

อายะฮ์ที่สี่ อัลลอฮ์ ﷻ สัญญาจะลงโทษแก่บุคคลที่ไม่ยอมจ่ายชะกาต พระองค์ได้
ดำรัสไว้ว่า

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ
بِالْبَطْلِ وَيُضَدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۗ وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا
يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾

(34 :)

ความว่า: “บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย แท้จริงมีจำนวนมากมายจากบรรดานักปราชญ์
และบาทหลวงนั้นกินทรัพย์ของประชาชนโดยไม่ชอบ และขัดขวาง (ผู้คน) ให้ออก

จากทางของอัลลอฮ์และบรรดาผู้ที่สะสมทองและเงิน และไม่จ่ายมันในหนทางของอัลลอฮ์นั้น จงแจ้งข่าวดีแก่พวกเขาเถิด ด้วยการลงโทษอันเจ็บปวด”

(อัต-เตาบะฮ์ : 34)

1.2.1.4 คุณลักษณะของผู้ศรัทธา ที่เป็นผู้รักษาอวัยวะเพศให้บริสุทธิ์

อายะฮ์ที่ หนึ่ง พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า:

﴿ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴾ ﴿٣٠﴾ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ...﴾

(31-30 :)

ความว่า : “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดามุอิมินให้พวกเขาลดสายตาให้ต่ำลง และให้พวกเขารักษาทวารของพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขากระทำ และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่ บรรดามุอิมินะฮ์ ให้พวกเขาลดสายตาของพวกเขาให้ต่ำ และให้พวกเขารักษาทวารของพวกเขา...”

(อันนุร: ส่วนหนึ่งของอายะฮ์ 30-31)

อายะฮ์ที่ สอง อัลลอฮ์ ﷻ จะอภัยโทษและตอบแทนรางวัลให้แก่ผู้ที่รักษาอวัยวะเพศให้บริสุทธิ์ พระองค์ได้ดำรัสไว้ว่า :

﴿ ... وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴾

(35 :)

ความว่า : “และบรรดาผู้รักษาอวัยวะเพศของพวกเขาที่เป็นชายและหญิง บรรดาผู้รำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมากที่เป็นชายและหญิงนั้น อัลลอฮ์ได้ทรงเตรียมไว้สำหรับพวกเขาแล้ว ซึ่งการอภัยโทษและรางวัลอันใหญ่หลวง”

(อัล-อะหฺซาบ : ส่วนหนึ่งของอายะฮ์ 35)

1.2.1.5 คุณลักษณะของผู้ศรัทธา ที่เป็นผู้ที่เอาใจใส่ต่อสิ่งที่ได้รับมอบหมาย และเป็นผู้ที่รักษาสัญญา

อายะฮ์ที่หนึ่ง อัลลอฮฺ ﷻ ได้มอบอะมานะฮฺ (ความไว้วางใจ) แก่มนุษย์ซึ่งที่พระองค์ได้ดำรัสไว้ว่า :

﴿ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ تَحْمِلَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴾

(72 :)

ความว่า : “แท้จริงเราได้เสนอการอะมานะฮฺ (คือบทบัญญัติต่างๆทางศาสนาทั้งข้อใช้และข้อห้าม) แก่ชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และขุนเขาทั้งหลายแต่พวกมันปฏิเสธจะแบกรับมันและกลัวต่อมัน (คือภาระอันหนักอึ้ง) และมนุษย์ได้แบกรับมัน แท้จริงเขา (มนุษย์) เป็นผู้อธรรมมกมายิ่ง”

(อัล-อะหฺซาบ : 72)

อายะฮ์ที่สอง การส่งคืนในสิ่งที่ถูกมอบหมาย (อะมานะฮฺ) ให้แก่เจ้าของนั้นเป็นคำสั่งมาจากอัลลอฮฺ ดังที่พระองค์ได้ดำรัสไว้ว่า :

﴿ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴾

(58 :)

ความว่า : “แท้จริงอัลลอฮฺทรงใช้พวกเจ้าให้มอบคืนบรรดาของฝากแก่เจ้าของของมัน และเมื่อพวกเจ้าตัดสินระหว่างผู้คน พวกเจ้าก็จะตัดสินด้วยความยุติธรรม แท้จริงอัลลอฮฺทรงแนะนำพวกเจ้าด้วยสิ่งซึ่งดีจริง แท้จริงอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงไต่ยืนและทรงเห็น”

(อัน-นีสอาอฺ : 58)

อายะฮ์ที่สาม อัลลอฮฺ ﷻ ห้ามทุจริตต่อพระองค์และต่อสิ่งของที่ผู้อื่นฝาก(อะมานะฮฺ)เอาไว้พระองค์ได้ดำรัสไว้ว่า :

﴿ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾

(27 :)

ความว่า : “บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าทุจริตต่ออัลลอฮ์ และเราะสูล และจงอย่าทุจริตต่อบรรดาของฝาก (หมายถึงไม่ยกยอกหรือคดโกงของฝากที่ผู้อื่นฝากไว้ ของพวกเจ้า โดยที่พวกเจ้ารู้กันอยู่”

(อัลอัน-ฟาล : 27)

อายะฮ์ที่สี่ การปฏิบัติตามสัญญาอันเป็นพระบัญชาจากอัลลอฮ์ ﷻ และทุกคนจะต้องถูกสอบถามในพันธะสัญญาทั้งหมด ดังที่พระองค์ได้ดำรัสไว้ว่า:

﴿ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ ۗ إِنَّ

الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ﴾

(34 :)

ความว่า “และพวกเจ้าอย่าเข้าไปใกล้ทรัพย์สินของเด็กกำพร้า เว้นแต่โดยวิธีที่ดียิ่งจนกว่าเขาจะบรรลุนิติภาวะ และจงให้ครบตามสัญญาเพราะ แท้จริงสัญญานั้นจะถูกสอบสวน”

(อัล- อิศรอ: 34)

อายะฮ์ที่ห้า การรักษาสัญญานั้นคือคุณธรรมอันยิ่งใหญ่ อัลลอฮ์ ﷻ ได้ดำรัสไว้ในอัลกุรอานว่า:

﴿ ... وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا ۗ وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ

الْبَأْسِ ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا ۗ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴾

(177 :)

ความว่า ... “และ (คุณธรรมนั้น) คือบรรดาผู้ที่รักษาสัญญาของพวกเขาโดยครบถ้วนเมื่อพวกเขาได้สัญญาไว้ และบรรดาผู้ที่มีความอดทนในความทุกข์ยาก และในความ

คือครีון และขณะต่อสู้อยู่ในสมรภูมิ ชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่พูดจริงและชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่มีความยำเกรง”

(อัล-บะเกาะเราะฮฺ : ส่วนหนึ่งของอายะฮฺที่ 177)

อายะฮฺที่หก อัลลอฮฺ ﷻ ให้ความเมตตาแก่ผู้ที่รักษาสัญญาของพระองค์

﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اذْكُرُوْا نِعْمَتِيْ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَوْفُوْا بِعَهْدِيْ اَوْفٍ بِعَهْدِكُمْ وَاِيْتِيْ فَاَرْهَبُوْنَ﴾

(40 :)

ความว่า : “วงศวานอิสรออีลเอ๋ย จงรำลึกถึงความโปรดปรานของข้า ที่ข้าได้โปรดปรานแก่พวกเจ้า และจงรักษาข้อสัญญาของข้าให้ครบถ้วน ข้าก็จะรักษาสัญญาของพวกเจ้าให้ครบถ้วน และเฉพาะข้าเท่านั้น พวกเจ้าจงยำเกรง”

(อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 40)

อายะฮฺที่เจ็ด ลักษณะของผู้ที่บิดพลิ้วต่อคำสัญญาที่เคยให้ไว้ ดังที่พระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ได้ดำรัสไว้ว่า :

﴿ اَوْكَلِمًا عٰهَدُوْا عٰهَدًا نَّبَدُوْهُ فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴾

(100 :)

ความว่า : “และคราใดที่พวกเขา (ชาวยิว) ได้ให้คำมั่นสัญญาใดๆไว้ กลุ่มหนึ่งในพวกเขา ก็เหวี่ยงสัญญามันทิ้งเสียกระนั้นหรือ? หามิได้ ส่วนมากของพวกเขาไม่ศรัทธาต่างหาก”

(อัลบะเกาะเราะฮฺ : 100)

1.2.1.6 คุณลักษณะของผู้ศรัทธา ที่เป็นผู้รักษาไว้ซึ่งการละหมาด ดังที่พระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ได้ตรัสไว้ว่า การรักษาไว้ซึ่งการละหมาดนั้นเป็นคำสั่งจากอัลลอฮฺ ﷻ ดังที่พระองค์ได้ดำรัสไว้

อายะฮฺที่หนึ่งว่า

﴿ حٰفِظُوْا عَلٰى الصَّلٰوةِ وَالصَّلٰوةِ الْوَسْطٰى وَكُوْمُوْا لِلّٰهِ قٰنِئِيْنَ ﴾

(238 :)

ความว่า : พวกเจ้าจงรักษาบรรดาละหมาดไว้ และจงยืนละหมาดเพื่ออัลลอฮ์โดยนอบ
น้อม

(อัล-บะเกาะเราะฮฺ : 238)

อายะฮ์ที่สอง ผู้ที่รักษาไว้ซึ่งการละหมาดนั้นเขาคือผู้ศรัทธาที่แท้จริง ดังที่พระองค์
อัลลอฮ์ ﷻ ได้ดำรัสไว้ว่า :

﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبْرُوكٌ مُصَدِّقٌ لِّلَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا
وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾

(92)

ความว่า : นี่คือนักศรัทธาที่เราได้ประทานลงมา เป็นนักศรัทธาที่มีความจำเริญ ที่ยืนยงสิ่งซึ่ง
อยู่เบื้องหน้านักศรัทธา และเพื่อที่เจ้าจะได้ตักเตือนแม่แห่งเมืองทั้งหลาย และผู้ที่อยู่
รอบ ๆ แม่เมืองนั้น และบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อปรโลกนั้น พวกเขาย่อมศรัทธาต่อนักศรัทธา
นี้ และขณะเดียวกันพวกเขาก็จะรักษาการละหมาดของพวกเขา

(อัล – อันอาม : 92)

อายะฮ์ที่สาม พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ทรงอภัยโทษให้แก่บุคคลที่รักษาการละหมาดและ
ทำการเตาบัต(ขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์ ﷻ ต่อพระองค์ดังที่พระองค์ได้ดำรัสไว้ว่า :

﴿... فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾

(5 :)

ความว่า : ...แต่ถ้าพวกเขาสำนึกผิดกลับตัว และดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และจ่ายชะ
กาตแล้วไซ้ร้ ก็จงปล่อยพวกเขาไป แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้อภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดู
เมตตา

(อัล-เตาบะฮฺ : ส่วนหนึ่งของอายะฮ์ : 5)

จากคุณลักษณะทั้งหมดของผู้ศรัทธาที่ได้กล่าวไว้ในตอนต้นของสุเราะฮ์ อัลมูมินุนั้นผู้วิจัยจะขอก้าวถึงคุณค่าและผลตอบแทนจากพระองค์อัลลอฮ์ต่อผู้ที่มีคุณลักษณะเหล่านั้นที่ได้ให้ความหมายเชิงสรุปเอาไว้ในอายะฮ์หนึ่งที่พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ไว้ว่า :

﴿ وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾

(25 :)

ความว่า : “ และ (มุฮัมมัด) จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธา และประกอบสิ่งที่ดีทั้งหลายว่า แน่نونพวกเขาจะได้รับสวนสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำหลายสาย ไหลอยู่ภายใต้สวนสวรรค์เหล่านั้น คราใดที่พวกเขาได้รับผลไม้จากสวนสวรรค์นั้นเป็นเครื่องยังชีพ พวกเขาก็กล่าวว่านี้คือสิ่งที่เราได้รับเป็นปัจจัยยังชีพมาก่อนแล้วและสิ่งทีพวกเขาได้รับนั้นมีลักษณะคล้ายคลึงกันและในสวรรค์นั้นพวกเขาจะได้รับคูครองที่บริสุทธิ์ และพวกเขาจะพำนักอยู่ในสวรรค์นั้นตลอดกาล”

(อัลบะเกาะเราะฮ์ : 25)

1.2.2 อัลหะดีษ

จากการศึกษาอัลหะดีษที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของผู้ศรัทธานั้น พบว่ามีหะดีษอยู่จำนวนมากที่ได้กล่าวไว้ในเรื่องนี้เพื่อเป็นการสนับสนุนหลักการที่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์อัลกุรอานซึ่งหะดีษบางบทนั้นได้มาอธิบายโอองการในอัลกุรอานให้ชัดเจนยิ่งขึ้นและมีหะดีษที่มาอธิบายคุณลักษณะของผู้ศรัทธาโดยตรงซึ่งผู้วิจัยจะยกมาอธิบายเป็นข้อๆพอสังเขปดังนี้

1.2.2.1 ลักษณะของผู้ศรัทธา ที่เป็นผู้ที่มีสมาธิในเวลาละหมาด ท่านนบี ﷺ ได้ตรัสไว้ถึงความสำคัญของการมีสมาธิในการละหมาดว่า

หะดีษที่หนึ่ง

)

((

(643 : 1994 401 : 2000)

ความว่า : จากอาบีฮุรอัยเราะฮ์⁽¹⁾ แท้จริงท่านนบี ﷺ ได้ตรัสว่า “พวกท่านทั้งหลายคิดว่าฉันไม่เห็น (การกระทำของพวกท่าน) ขณะที่ฉันผินหน้าไปทางกิบลัตหรือ ฉันขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ว่าไม่มีสิ่งใดที่จะปกปิดฉันได้ในการมีสมาธิในการละหมาดของพวกท่าน แท้จริงฉันเห็นพวกท่าน (ทุกคน) ที่อยู่ด้านหลังฉัน

(Bukhāriy, 2000: 401, Muslim, 1994: 643)

หะดีษที่สอง

:))

(("

(709 : 2000)

ความว่า : จากท่านหญิงอาอีชะฮ์⁽¹⁾ นางได้กล่าวว่า ฉันได้ถามท่านเราะฮ์ฮู⁽¹⁾ ถึงเรื่องการผินหน้า (ไปมา) ในเวลาละหมาด ท่านได้ตอบว่า “มันคือการแย่งชิงกันซึ่งเป็นการแย่งชิงของชัยฏอนมารร้ายในการทำละหมาดของบ่าว

(al- Bukhāriy , 2000 : 709)

1.2.2.2 ลักษณะของผู้ศรัทธา ที่เป็นผู้ละทิ้งสิ่งไร้สาระต่าง ๆ ที่อยู่ในลักษณะของคำพูดการกระทำ และการหมกมุ่นจิตใจอยู่กับเรื่องไร้สาระต่าง ๆ ท่านนบีได้ตรัสไว้ในเรื่องนี้ว่า

))

((.

(74 : . 1397 : 1986)

(1) ชื่อAbd.al-Rahman Bin Sakrin Bin A‘mir Bin Abd. Al-‘uzzah al-Duasiyเป็นเศาะหาบะฮ์ของท่านนบีที่จำและบันทึกหะดีษของท่านนบีมากที่สุด เกิดในประเทศเยเมนปีที่ 21 ก่อนฮิจเราะฮ์ เข้ารับอิสลามเมื่ออายุได้ 30 ปีที่มะดีนะฮ์ในปีที่ 7 ของฮิจเราะฮ์ศักราช เป็นคนที่ยากจนกำพร้าพ่อทำงานรับจ้าง ท่านนบีให้ฉายาว่า อะบูฮุรอัยเราะฮ์เพราะชอบเล่นกับลูกแมว หลังรับسلامแล้วก็ติดตามท่านนบี ﷺ เป็นประจำ ได้รายงานหะดีษจากท่านนบีทั้งหมด 7374 หะดีษ และมีผู้รับหะดีษจากท่านไปรายงานต่อจากเหล่าบรรดา เศาะหาบะฮ์และตาบิอีน ถึง 800 คนเศษในสมัยของอุมัร อิบน์ อัล-ค็อฏฏอบ ได้แต่งตั้งให้เป็นผู้ปกครองเมือง บะซุรียน์ แต่ท่านยังอยู่แต่เรื่องของอิมามะฮ์และตำแหน่งให้ผู้อื่นไป เสียชีวิตที่มะดีนะฮ์ ฮศ.59 ถูกฝังอยู่ที่สุสาน บาเกียะ ใกล้เคียงสุสานของท่านนบี (Abd.Mahdee Bin Abd .Qadir Bin Abd.Hadee,1998 :149-164)

ความว่า : จากอับดุลลอฮฺ อิบน์อาบี เอาฟา ได้กล่าวว่า ท่านเราะฮฺลุล ~~ﷺ~~ นั้นเป็นบุคคลที่รำลึกถึงอัลลอฮฺมาก และพูดในเรื่องไร้สาระน้อย และท่านละหมาดครั้งละนาน ๆ และกล่าว คุดบะหฺ์สั้น ๆ และท่านไม่เคยแข็งคอที่จะเดินกับหญิงหม้ายและคนยากจนและท่านให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลเหล่านั้น

(al-Nasā'i , 1986 : 1397 , al-Dārimīy , n.d. : 74)

1.2.2.3 ลักษณะของผู้ศรัทธาที่เป็นผู้ที่ยายชะกาต ท่านนบี ~~ﷺ~~ ได้ตรัสไว้ถึงเรื่องชะกาตว่าเป็นเรื่องที่สำคัญแก่ผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามทุกคนที่จะต้องจำ ดังที่ท่านนบี ได้ตรัสไว้ว่า

หะดีษที่หนึ่ง

))

((, ,

(83 : 1994 494 : 2000)

ความว่า : จากญาริร อิบน์ อับดุลลอฮฺ ท่านได้กล่าวว่า “ฉันได้ ให้สัตยาบันต่อท่านเราะฮฺลุล ~~ﷺ~~ ในการดำรงไว้ซึ่งการละหมาด การจ่ายชะกาต และการให้คำตักเตือนแก่มุสลิมทุก ๆ คน

(al- Bukhārīy , 2000 : 494 Muslim , 1994 : 83)

หะดีษที่สอง ท่านนบี ~~ﷺ~~ ได้ตรัสไว้ว่า

))

((

(33 : 1994 24 : 2000)

ความว่า : จาก อับดุลลอฮฺ อิบน์อุมร์ ได้กล่าวว่า ท่านเราะฮฺลุล ~~ﷺ~~ ได้ตรัสไว้ว่า: ฉันได้ถูกสั่งให้ทำสงครามกับมนุษย์จนกว่าเขาจะกล่าวคำปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ และมุฮัมมัดเป็นเราะฮฺลุลของอัลลอฮฺ และดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และทำการจ่ายชะกาต หากพวกเขาได้ปฏิบัติเช่นนั้นฉันจะปกป้องชีวิตของพวกเขา

นอกจากสิทธิแห่งอิสลาม และการชี้ขาดของพวกเขาเป็นของอัลลอฮ์

(Bukhārī, 2000 : 24 Muslim ,1994 : 33)

1.2.2.4 ลักษณะของผู้ศรัทธา ที่เป็นผู้รักษาวัยวะเพศให้บริสุทธิ์ คือผู้ที่รักษาวัยวะเพศของเขาจากการกระทำที่ผิดต่อหลักศาสนา เช่นการทำซินา¹ การลิวาฎ คือ การร่วมสังวาสทางทวารหนัก (บินมุสลิม, ม.ป.ป :480) การสีหาค คือการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างหญิงต่อหญิง (A.W. Munawwir ,1997:616) และอัล-อิสติมนานอ คือการพยายามทำให้อุสจิบของตัวตัวเองออกมาโดยมิใช่การร่วมหลับนอนกับภรรยา(Sa'dīy Abu Jaib, 1982:341)ในเรื่องเหล่านี้ท่านนบี ﷺ ได้ตรัสไว้อย่างชัดเจนว่า

หะดีษที่หนึ่ง

:))

((

(البخاری ، 2000 : 6312 و مسلم 1994 : 86)

ความว่า: จากอาบูฮุร็อยเราะฮฺ กล่าวว่า ท่านนบี ﷺ ได้ตรัสไว้ว่า: (ผู้ศรัทธา)นั้นจะไม่ผิดประเวณี ในขณะที่เขาผิดประเวณีนั้นเขายังศรัทธาต่ออัลลอฮ์อยู่ และเขาจะไม่คัม (เหล่า) ในขณะที่เขาคัมนั้นเขาเป็นผู้ศรัทธา และการอภัยโทษนั้นกำลังรอคอยเขาอยู่

(al- Bukhārī, 2000 : 6312 , Muslim ,1994 : 86)

หะดีษที่สอง

:))

: . :

((:

(124 : 1994 5547 , 4117 : 2000)

ความว่า : จากอับดุลลอฮ์ อิบน์ มัสอูด رضي الله عنه ท่านได้กล่าวว่า “ ฉันได้ถามท่านรอซูลุลลอฮ์ ว่า บาบอันใดเล่าที่ใหญ่ที่สุด ณ อัลลอฮ์ ?” ท่านเราะฮ์ลุ رضي الله عنه ได้ตรัสว่า “ คือพวกเจ้าขอคูหาต่ออัลลอฮ์ด้วยการตั้งภาคีต่อพระองค์ ทั้ง ๆ ที่พระองค์คือผู้ที่สร้างพวกเจ้า” ฉันได้ถามอีกว่า “ และอื่นจากนั้นล่ะ ?” ท่านได้ตอบว่า “ การที่พวกเจ้าได้มาลูก ๆ ของท่านโดย

¹ การที่ผู้ชายและผู้หญิงร่วมประเวณีกันกับบุคคลที่ต้องห้าม(คืออื่นจากภรรยาที่แต่งงานกันตามศาสนบัญญัติ)โดย เจดนา (Ibrahim Abd al-Aziz Badawi,1997:125)

ที่ท่านกลัวว่าจะไม่สามารถจะเลี้ยงดูพวกเขาในสิ่งที่มีอยู่กับท่าน” ฉันได้ถามอีกว่า “และอื่นจากนั้นล่ะ” ท่านเราะฮ์ลุสได้ตอบว่า “ผู้ที่ทำชิมากับเพื่อนบ้านของท่าน”

(al-Bukhārīy, 2000 : 4117,5547 , Muslim , 1994: 124)

1.2.2.5 ลักษณะของผู้ศรัทธา ที่เป็นผู้รักษาไว้ซึ่ง ความไว้วางใจ และคำมั่นสัญญา ในเรื่องนี้ ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่าผู้ที่ไว้ซึ่งความไว้วางใจและคำมั่นสัญญาเขาจะมีใช้ผู้ศรัทธาที่สมบูรณ์

หะดีษที่หนึ่ง

))

((

(12108 , 11935 : 1980)

ความว่า : จากอะนัส บิน มาลิก ได้กล่าวว่า “น้อยครั้งที่ท่านเราะฮ์ลุส ได้แสดงปาฐกถา (คุตบะห์) แก่พวกเรา นอกจากท่านได้กล่าวว่า ไม่มีการศรัทธา(ที่สมบูรณ์)แก่บุคคลที่ไม่มีความมานะห์ และไม่มีศาสนา(ที่สมบูรณ์)แก่บุคคลที่บิดพลิ้วคำสัญญา

(Ahmad, 1980 : 11935 , 12108)

หะดีษที่สอง

))

((

(89 : 1994 32 : 2000)

ความว่า : จาก อาบี สุรัยเราะฮ์ ๕ จากท่านนบี ﷺ ได้ตรัสไว้ว่า “เครื่องหมายของผู้กลับกลอกนั้นมีอยู่สามประการด้วยกัน คือ เมื่อเขาพูดจะพูดโกหก เมื่อสัญญาก็จะผิดสัญญา และเมื่อมีผู้ไว้วางใจ เขาจะทรยศ”

(al- Bukhārīy, 2000 : 32 , Muslim , 1994 : 89)

หะดีษที่สาม ที่ท่านนบี ﷺ ได้บอกถึงความสำคัญของการรักษาไว้ซึ่งความไว้วางใจ และจะเกิดความ หายนะหากคุณลักษณะนี้ถูกทอดทิ้งไป ท่านนบีได้ตรัสไว้ว่า

))

((

(6015 , 59 : 2000)

ความว่า : รายงานจากอาบีสูรอยเราะฮฺ ~~ﷺ~~ ท่านได้กล่าวว่า ในขณะที่ท่านกำลังพูดคุยอยู่กับ กลุ่มคน(เศาะฮาบะฮฺ) ของท่านอยู่ ได้มีชายชาวอาหรับชนบทคนหนึ่ง มาหาท่าน และได้ถามท่านว่า “เมื่อใดเล่าวันกียามะฮฺจะอุบัติขึ้น? ท่านเราะฮฺสูล ~~ﷺ~~ ก็ยังคงนั่งพูดคุยอยู่ (โดยไม่ยอมตอบคำถามชายคนนั้น) บางท่านได้กล่าวว่า ท่านนบีไม่พอใจกับคำถามของชายคนนั้น และบางท่านก็กล่าวว่าท่านนบีไม่ได้ยินจนกระทั่งท่านนบีได้หยุดคุยเสร็จ และท่านกลับมาถามว่า “คนที่ถามถึงวันกียามะฮฺอยู่ที่ไหน” ชายคนนั้นตอบว่า ฉันอยู่นี่โอ้ท่านเราะฮฺสูลแห่งอัลลอฮฺ ท่านเราะฮฺสูลจึงได้ตอบว่า “เมื่อความไว้วางใจได้ถูกละเลยเพิกเฉยไป พวกท่านจงรอวันเวลาแห่งการพิงพินาศเถิด” เขาก็ได้ทูลถามว่า “อย่างไรละที่ความไว้วางใจนั้นได้ถูกละเลยเพิกเฉยไป โอ้ท่านเราะฮฺสูล” ท่าน นบีก็ได้ตอบว่า “เมื่อการงานถูกมอบหมายให้แก่บุคคลที่ไม่เหมาะสม จงรอวันเวลา แห่งการพิงพินาศเถิด”

(al-Bukhāriy , 2000 : 57 ,6015)

ในส่วนของการตรงต่อคำสัญญานั้นท่านนบี ~~ﷺ~~ ก็ได้ให้ความสำคัญมาก เพราะคำสัญญานั้นเป็นเสมือนเสาหลักของการดำรงชีวิตเพื่ออิสลาม ดังที่ท่านนบีได้ตรัสไว้ในหะดีษที่ผ่านมาว่า

))

¹ ((

ความว่า : จาก อะนัส บินมาลิก ได้กล่าวว่า “น้อยครั้งที่ท่านเราะฮฺสูล ~~ﷺ~~ ได้แสดงปาฐกถา (คุตบะฮ์) แก่พวกเรา นอกจากท่านได้ตรัสว่า ไม่มีศรัทธาที่สมบูรณ์แก่บุคคลที่ไม่มีอะมานะฮฺ และไม่มีศาสนาที่สมบูรณ์แก่บุคคลที่บิดพลิ้วคำสัญญา

¹ อ้างแล้ว หน้าที่ 20

หะดีษที่สี่

" :))

:

:

((:

(البخاری، 2000 : 2296 ، ومسلم ، 1994 : 2311)

ความว่า : จากท่าน ญาบีร ﷺ ได้กล่าวว่า : ท่านนบี ﷺ ได้ตรัสแก่ฉันว่า “ หากฉันได้รับทรัพย์สินจากเมือง บะหฺรียนุ ฉันจะมอบให้ท่าน จำนวนเท่านี้ และเท่านี้ ” และทรัพย์สินจากเมืองบะหฺรียนุก็ไม่ได้รับ จนกระทั่งท่านนบีได้ตายจากไป และเมื่อได้รับทรัพย์สินจากเมืองบะหฺรียนุ (ในสมัยของอาบูบักฺร) ท่านก็ได้ร้องเรียกฉันว่า “ ผู้ใดที่เคยสัญญากับท่านนบีหรือมีหนี้สินจงมาหาเราเถิด ” ฉันก็ได้ไปหาท่าน และฉันได้กล่าวแก่ท่านว่า “ แท้จริงท่านนบีได้สัญญาต่อฉันว่าจะมอบทรัพย์สินให้แก่ฉันเท่านั้นและเท่านี้ และท่านอาบูบักฺรก็มอบทรัพย์สินนั้นให้แก่ฉัน เมื่อฉันได้นับดู ก็คือจำนวนห้าร้อย(ดีนาร), ท่านอาบูบักฺรก็กล่าวแก่ฉันว่า “ จงรับเงินจำนวนนี้เหมือนที่นบีเคยสัญญากับฉันไว้เถิด ”

(al- Bukhāriy, 2000 : 2296 Muslim, 1994 : 2311)

(6) ลักษณะของผู้ศรัทธา ที่เป็นผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งการละหมาด ในเรื่องนี้ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนถึงความจำเป็นของมุสลิมทุกคนที่จะต้องรักษาการละหมาดเอาไว้เพราะมันเป็นหลักการพื้นฐานของอัล-อิสลาม ดังที่ท่านได้กล่าวเอาไว้ในหะดีษ

หะดีษที่หนึ่ง

"

)

((

(البخاری ، 2000 : 7)

ความว่า : “จากอิบนุอุมร์ رضي الله عنه กล่าวว่าท่านเราะสูล ﷺ ได้ตรัสว่า อิสลามถูกก่อตั้งขึ้นบนพื้นฐานห้าประการคือ การปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และแท้จริงมุฮัมมัดเป็นบ่าวและเป็นเราะสูลของพระองค์ การดำรงไว้ซึ่งการละหมาด การจ่ายซะกาต การประกอบพิธีฮัจญ์ ณ บัยตุลลอฮ์ และการถือศีลอดในเดือนรอมฎอน”

(al- Bukhāriy , 2000 : 7)

หะดีษที่สอง

ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวไว้ในหะดีษบทหนึ่งถึงความสำคัญของการละหมาดว่า

“ :))

”

“ : ”

((

(11071 : 1994 497 : 2000)

ความว่า : จากอาบีฮูร็อยเราะ ได้กล่าวว่า ฉันได้ยินท่านเราะสูล ﷺ ตรัสว่า “พวกท่านไม่เห็นดอกหรือ หากมีน้ำลำคลองไหลผ่านหน้าบ้าน และท่านได้ชำระล้างร่างกายของท่านวันละห้าครั้งสิ่งปฏิกูลทั้งหลายจะยังคงเหลืออยู่อีกหรือ เหล่าเสาหาบะฮ์¹ กล่าวว่า “มันคงจะไม่เหลืออะไรเลย” ท่านนบีกล่าวว่า “ดังกล่าวนี้เปรียบเหมือนการละหมาดห้าเวลา อัลลอฮ์จะลบล้างความบาปที่มีอยู่ในตัวเขา”

(al- Bukhāriy,2000 : 497 Muslim,1994 : 1071)

หะดีษที่สาม จากท่าน อิบนุ มัสอูด رضي الله عنه ได้กล่าวถึงบุคคลที่รักษาการละหมาดคือ บุคคลที่อัลลอฮ์ทรงรักใคร่

“ :))

“ ” “ ” “ ” :

((

(1994 496 : 2000)

¹ บุคคลที่ได้พบกับท่านนบี และศรัทธาต่อท่าน และเสียชีวิตในศาสนาอิสลาม ถึงแม้ว่าเคยออกนอกศาสนา (ริคอะฮ์) ก็ตาม (Mahmud Thahhan , n.d:)

ความว่า : ฉันได้ถามท่านเราะสูล ﷺ ว่างานชิ้นใดโอ้เราะสูลแห่งอัลลอฮ์ ที่พระองค์อัลลอฮ์ทรงรักใคร่มากที่สุดท่านจึงตอบว่า “การละหมาดตรงตามเวลาของมัน” ฉันได้ถามต่ออีกว่า “แล้วนอกจากนั้นล่ะ?” ท่านตอบว่า “การทำความคิดต่อพ่อแม่” ฉันได้ถามต่ออีกว่า “แล้วอื่นจากนั้นล่ะ” ท่านนบีก็ได้ตอบว่า “ การต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ ”

(al-Bukhāriy, 2000 :496, Muslim, 1994 :120-123)

1.2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาคำรา และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของผู้ศรัทธาในตอนต้นของสุเราะฮ์อัล-มูมิญูนนั้น ผู้วิจัยพบว่าหนังสืออธิบายอัลกุรอาน ทุกเล่มนั้นได้นำเสนอสุเราะฮ์อัล-มูมิญูนแต่เท่าที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าพบว่าบางเล่มได้อธิบายเอาไว้อย่างละเอียดถึงคุณลักษณะของผู้ศรัทธาในตอนต้นของสุเราะฮ์นี้ แต่บางเล่มนั้นก็ได้อธิบายเพียงผิวเผิน ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอนำเสนอหนังสืออธิบายอัลกุรอาน (ตัฟซีร์) โดยจะแบ่งออกเป็นสองประเภท คือ ตัฟซีร์ บิล มะอฺชูร¹ และประเภทที่สองคือ ตัฟซีร์ บิรเราะอฺญ² และหลังจากนั้นผู้วิจัยจะนำเสนอเอกสารอ้างอิงอื่น ๆ ที่อุลามาอได้เขียนไว้เกี่ยวกับคุณลักษณะต่าง ๆ ของผู้ศรัทธา

ประเภทที่หนึ่ง : ตัฟซีร์ บิลมะอฺชูร หมายถึงการอธิบายอัลกุรอานโดย อัลกุรอานหรืออัลหะดีษ หรือคำพูดของเศาะหาบะฮ์

1. อัล-ฎอบะรียฺ คือ อะบฺูญะฟัร มุฮัมมัด บิน ยาริร (al-Thabāriy Abu Ja‘far Muhammad Ibn Jarīr, เสียชีวิตในปี ฮ.ศ 310 ตรงกับปี ค.ศ 923) ได้เขียนไว้ในหนังสือ Jami‘ al-Bayān A‘nTa‘wīl Ayāt al-Qurān , 1999. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้คือ เล่มที่ 10 การอธิบายอายะฮ์อัลกุรอาน ในสิบเอ็ดอายะฮ์แรกของ สุเราะฮ์ อัล-มูมิญูนนั้นอัลญะบะรียฺ ได้นำเอาอัลกุรอานและ อัล-หะดีษมาเป็นหลักฐาน โดยกำกับหมายเลขหะดีษที่ท่านรายงานอย่างชัดเจน ในสุเราะฮ์นี้ อัลญะบะรียฺ ได้เริ่มอธิบายจากอายะฮ์ที่หนึ่งโดยเริ่มจากหมายเลขหะดีษที่19225 และสิ้นสุดของการอธิบายอายะฮ์ที่สิบเอ็ดในหมายเลขหะดีษที่ 19259 ว่า สี่ หะดีษแรกนี้ได้อธิบายถึงความสำเร็จ

¹ หมายถึงการอธิบายอัลกุรอานโดย การนำเอาอายะฮ์ (โองการ) ต่างๆในอัลกุรอานและนำเอาหะดีษของท่านนบี อีกทั้งการนำเอาคำพูดของเหล่าเศาะหาบะฮ์ และกลุ่มตาบิอีน มาอธิบาย(อัล-ชะฮาบียฺ1995)

² หมายถึงการ อธิบายอัลกุรอาน พร้อมกับการวินิจฉัย บทบัญญัติต่างๆที่มีอยู่ในอายะฮ์ นั้น ๆ โดยที่ผู้ที่จะทำการอธิบายนั้นเพียงพร้อมไปด้วยหลักวิชาการที่จำเป็นต่างๆทุกสาขา(อัล-ชะฮาบียฺ1995)

ของผู้ศรัทธาในโลกนี้และโลกหน้า สรุปลงจากความหมายของหะดีษ คือ เมื่อครั้งที่พระองค์อัลลอฮ์ได้ทรงสร้างสวรรค์ชั้น อदन¹ เสร็จพระองค์ได้ทรงใช้ให้สวรรค์พุดขึ้น และมันก็ได้พุดขึ้นว่า “ความสำเร็จนั้นจะมีแก่ผู้ศรัทธา พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ก็ได้ทรงประทานอัลกุรอานอายะฮ์นี้ลงมา

คุณลักษณะข้อที่หนึ่ง การละหมาดด้วยความ มีสมาธิ กุซวู เริ่มตั้งแต่หมายเลขหะดีษ 19229-19240 ได้บอกถึง ท่านได้อธิบายถึงความหมายของกุซวู และสาเหตุการประทานอายะฮ์นี้ลงมา ซึ่งพอจะสรุปได้คือ ความมีสมาธินั้นคือ การไม่หันหน้าผินหลังในขณะที่กำลังละหมาด การมีจิตใจที่สงบ การลดสายตาให้ต่ำลง การยืนอย่างระมัดระวัง การกระชับสี่ข้างให้มั่น และการมีความยำเกรงต่ออัลลอฮ์ ﷻ และสาเหตุการประทานอายะฮ์นี้คือ ในขณะที่ท่านนบีทำการละหมาดท่านได้มองขึ้นไปยังฟากฟ้า และเมื่ออายะฮ์นี้ถูกประทานลงมา ท่านก็ลดสายตาต่ำลง เปลี่ยนไปมองยังสถานที่สุญูดเบื้องหน้า

คุณลักษณะที่สองของผู้ศรัทธา การละทิ้งสิ่งไร้สาระต่าง ๆ จากหมายเลขหะดีษที่ 19241 – 19243 ซึ่งสรุปความหมายของหะดีษได้คือ ละทิ้งสิ่งที่ไม่มีความจำเป็น สิ่งที่จะชักนำไปสู่การเป็นบาป อีกทั้งสิ่งที่พระองค์อัลลอฮ์ทรงกริ้วหากได้กระทำลงไป ท่านนบีตรัสว่า บุคคลใดที่ศรัทธาต่อลักษณะดังกล่าวและปฏิบัติตามอย่างจริงจังเขาก็จะเป็นผู้ที่หลีกเลี่ยงจากสิ่งไร้สาระทั้งหมด

คุณลักษณะที่สาม การจ่ายชะกาต

คือการจ่ายชะกาตทรัพย์สินที่พระองค์อัลลอฮ์ได้ทรงฟิรคุมแก่ผู้ที่มีทรัพย์สินครบตามพิกัดที่ถูกกำหนดเอาไว้ โดยจะต้องจ่ายให้แก่บุคคลที่มีสิทธิ์รับ และการจ่ายชะกาตนั้นเป็นการขัดเกลาคจิตใจและชำระทรัพย์สินให้สะอาด

คุณลักษณะที่สี่ การรักษาอวัยวะเพศให้บริสุทธิ์

จากหมายเลขหะดีษที่ 19244-19247 สรุปความหมายคือ รักษาอวัยวะเพศจากการนำไปใช้ต่อผู้อื่นที่นอกจากภรรยาและทาสีของตนเอง และผู้ใดที่ได้กระทำนอกเหนือจากนั้นเขาจะเป็นบุคคลที่ถูกตำหนิจากอัลลอฮ์ ﷻ เพราะเขาเปลี่ยนจากสิ่งที่ หะลาลเป็นหะรอม และเช่นกันผู้ใดที่ทำซินา เขาผู้นั้นเป็นผู้ที่ฝ่าฝืน

คุณลักษณะที่ห้า การรักษาอะมานะฮ์ และคำมั่นสัญญาคุณลักษณะในข้อนี้ท่านอิมาม อัญญาบารีย์ได้ให้ความหมายความไว้วางใจ (อะมานะฮ์) และคำสัญญาว่า คือ การที่พระองค์อัลลอฮ์ได้เคยให้ไว้แก่นุญญ์มาแต่กาลก่อน

¹ ชื่อของสวรรค์ชั้นหนึ่งที่พระองค์อัลลอฮ์ได้กล่าวไว้ในอัลกุรอานหลายอายะฮ์เช่นสุเราะฮ์ที่ 9 : 72, 13 : 23, 16 : 31, 35 : 33 ฯลฯ

คุณลักษณะที่หก การดำรงไว้ซึ่งการละหมาด

จากหมายเลขหะดีษที่ 19248-19250 ซึ่งสรุปความหมายรวมว่า ให้ปฏิบัติการละหมาดโดยให้อยู่ในช่วงเวลาที่กำหนดอย่ากระทำนอกเวลา และอย่าง่วนอยู่กับงานอื่นจนลืมการละหมาด

จากหะดีษหมายเลข 19251 -19259 นั้นได้สรุปถึงความหมายของผู้ศรัทธาทั้งหกประการที่กล่าวมา และได้บอกถึงผลของผู้ที่สามารถถือปฏิบัติตามคุณลักษณะดังกล่าว คือ เขาจะได้ออกไปอยู่ในสรวงสวรรค์ชั้นฟิเรเดส ตลอดกาล

2. อิบนุ กะษีร์ (Ibn Kathīr, เสียชีวิตในปี ฮ.ศ 774 ตรงกับปี ค.ศ 1372) ได้เขียนไว้ในหนังสือ Tafsīr al-Qur’ān al-‘Azīm n.d เล่มที่ 5 ว่า พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสถึงคุณลักษณะของผู้ศรัทธา และได้ชี้แจงไว้ว่า บุคคลใดที่ได้ถือปฏิบัติตามคุณลักษณะดังกล่าวนี้ เขาจะได้ออกไปอยู่ในสรวงสวรรค์ และจะพำนักอยู่ในนั่นตลอดกาล คุณลักษณะทั้งหมดที่กล่าวไปนั้นคือ คุณลักษณะของท่านเราะซูล ﷺ โดยที่ท่านได้นำหะดีษบทหนึ่งที่รายงานโดยท่านหญิงอาอีชะฮ์ เมื่อมีเศาะหาบะฮ์กลุ่มหนึ่งได้มาหาท่าน และได้ไต่ถามนางถึงคุณลักษณะของท่านนบี นางก็ได้อ่านสุเราะฮ์อัลมูมิญูน อายะฮ์ที่ 1-10 และนางกล่าวว่านั้นแหละคือคุณลักษณะของท่านนบี

ท่านอิบนุ กะษีร์ ได้อธิบายรายละเอียดของคุณลักษณะของผู้ศรัทธา โดยเริ่มจากการละหมาดด้วยความนอบน้อมต่อมตน การละทิ้งสิ่งไร้สาระต่าง ๆ การจ่ายซะกาต การรักษาอวัยวะเพศให้บริสุทธิ์ การรักษาสัตย์และ ความไว้วางใจ และการดำรงรักษาไว้ซึ่งการละหมาด

ในการศึกษาวิเคราะห์คุณลักษณะของผู้ศรัทธาของท่านอิบนุ กะษีร์นั้น ท่านได้อธิบายความหมายของแต่ละคุณลักษณะในแง่ของภาษาและความหมายทางวิชาการและนำหลักฐานด้วยบทอาธิบายเสริมเพื่อความกระจ่างของแต่ละคุณลักษณะ และท่านได้สรุปในตอนท้ายสุดว่า 11อายะฮ์แรกของสุเราะฮ์นี้มีความสำคัญมาก โดยเฉพาะในเรื่องของการละหมาดเพราะคุณลักษณะประการแรกเริ่มด้วยการละหมาดและคุณลักษณะประการสุดท้ายจบด้วยการละหมาด และมาสรุปในอายะฮ์สุดท้ายถึงผลตอบแทนของบุคคลที่ถือปฏิบัติตามคุณลักษณะทั้งหมดนั้นเขาจะได้ออกไปอยู่ในสรวงสวรรค์ชั้นฟิเรเดส

3. อัล- สะญูฎียฺ (al- Sayūtiy เสียชีวิตในปี ฮ.ศ 911 ตรงกับปี ค.ศ 1505) ได้เขียนไว้ในหนังสือ Tafsīr al-Dur al-Manthūr, 1992 เล่มที่ 5 ว่า อัลกุรอานในสิบเอ็ดอายะฮ์แรกของสุเราะฮ์อัลมูมิญูนนั้น มีความสำคัญมาก อัลลอฮ์ ﷻ จะให้ทุกคนได้ไปอยู่สวรรค์ชั้นฟิเรเดสหากผู้ใดมีคุณลักษณะทั้งหกประการดังกล่าว และมีรายงานจากท่านหญิงอาอีชะฮ์ เมื่อมีเศาะหาบะฮ์กลุ่มหนึ่ง

ได้มาถามพระนางถึงลักษณะนิสัยของท่านนบี นางก็เล่าอ่านสุเราะฮ์ อัลมูมิญนจนจบ 10 อายะฮ์ และนางได้กล่าวว่ “นั่นคือลักษณะนิสัยของท่านนบี”

ลักษณะที่หนึ่งเริ่มด้วย การละหมาด ด้วยความมีสมาธิ ท่านได้บอกถึงลักษณะการละหมาดของท่านนบี ก่อนที่อายะฮ์นี้ประทานลงมา และได้บอกถึงเครื่องหมายของบุคคลที่มีสมาธิในการละหมาดและความสำคัญของการมีสมาธิในการละหมาด และในลักษณะอื่นๆท่านได้อธิบายไว้พอสังเขป

ลักษณะที่สองคือ การละทิ้งสิ่งที่ไร้สาระ คือสิ่งที่ไม่เกิดประโยชน์ในชีวิต สิ่งที่จอมปลอมทั้งหลาย หรือสิ่งที่เป็นความบาปหากเรากระทำไป

ลักษณะที่สาม การจ่ายซะกาต ท่านได้กำหนดว่คือ ซะกาตที่เป็นทรัพย์สิน และจ่ายให้แก่บุคคลที่มีสิทธิรับ

ลักษณะที่สี่ การรักษาอวัยวะเพศให้บริสุทธิ์ จากการกระทำในสิ่งที่ต้องห้าม ท่านได้นำหะดีษของท่านนบีมาอธิบายว่ อวัยวะเพศที่อนุญาตสำหรับผู้ชายนั้นมีอยู่สองบุคคลด้วยกันคือ ภรรยา(ที่แต่งงานถูกต้องตามบทบัญญัติของอิสลาม) และอวัยวะเพศของ ทาสีของเราเอง นอกเหนือจากนั้นถือว่าเป็นที่ต้องห้าม

ลักษณะที่ห้า การรักษาอะมานะฮ์และคำมั่นสัญญา ที่เกิดขึ้นในระหว่างเพื่อนมนุษย์ด้วยกันซึ่งถือว่าสำคัญมากเพราะจะทำให้ทุกคนอยู่ร่วมกันด้วยความผาสุก

ลักษณะที่หก การรักษาไว้ซึ่งการละหมาด หมายถึงทำอย่างต่อเนื่องรักษาละหมาดให้อยู่ในเวลาและกระทำอย่างสมบูรณ์แบบครบถ้วนตามกฎหมายข้อบังคับต่างๆประการเช่นต้องมีสมาธิ ต้องมีการรุกัวอู การสุญูด เป็นต้น

สุดท้ายของการศึกษาวิเคราะห์ คุณลักษณะของผู้ศรัทธา ใน 11 อายะฮ์แรกนั้น ท่านอิมามสาฎิกียได้สรุปถึงผลของการปฏิบัติตามทั้งหกประการที่กล่าวมาแล้วคือ พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ จะให้เขาได้เข้าสวรรค์ชั้นฟิเรดาวสุขของพระองค์

4. อัล-บะฆอวีย้, (al-Bahqawiy เสียชีวิตในปี ฮ.ศ 778 ตรงกับปี ค.ศ 1372) ได้เขียนไว้ในหนังสือ Ma'alim al-Tandhīl, 1990 เล่มที่ 4 ว่ พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ดำรัสไว้ถึงลักษณะของผู้ศรัทธาในสุเราะฮ์นี้เป็นกรเฉพาะ ซึ่งจำเป็นแก่มุสลิมทุกคนจะต้องศึกษาและวิเคราะห์ให้เข้าใจเพื่อจะได้เป็นบุคคลที่จะพบกับความสำเร็จในโลกนี้และโลกอาคีเราะฮ์ คุณลักษณะทั้งหมดนั้นมีอยู่หกคุณลักษณะด้วยกัน คือ

คุณลักษณะที่หนึ่ง มีสมาธิในการละหมาด(คุซวู) ท่านได้ให้ความหมายโดยการนำทัศนะของบรรดาเศาะหาบะฮ์¹และตาบีอิน² หมายถึง มีความนอบน้อม ความยำเกรง การลดสายตาให้ต่ำลงและลดเสียงให้เบาลง ดังที่ท่านได้นำอัลกุรอานซูเราะฮ์ ตอฮา อายะฮ์ ที่ 108 ที่ได้กล่าวไว้ในเรื่องนี่ว่า

﴿...وَحَشَعْتَ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا﴾

(108 :)

ความว่า : “ ... และเสียงทั้งหลาย ก็จะลดค่อยลงต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี เจ้าจะไม่ได้ยินเสียงใดนอกจากเสียงแผ่วเบา ”

(ฏอฮา : ส่วนหนึ่งของอายะฮ์ที่ 108)

คุณลักษณะที่สอง หลีกห่างจากสิ่งไร้สาระ หมายถึง ห่างจากการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ การกระทำในสิ่งที่เป็นการบาป ละทิ้งทุกอย่างที่ไร้สาระทั้งคำพูด การกระทำ ถึงแม้ว่าจะเป็น การตอบโต้กับชนปฏิเสธหากคำพูดนั้นเป็นคำพูดที่หยาบคาย

คุณลักษณะที่สาม การจ่ายชะกาต คือ ชะกาตทรัพย์สิน ที่วาฮิบจะต้องจ่ายเมื่อครบตามอัตราที่กำหนด และบางทัศนะอธิบายคำว่า ชะกาตในที่นี้คือ การงานที่ดีที่ทุกคนจะต้องกระทำ

คุณลักษณะที่สี่ การรักษาอวัยวะให้บริสุทธิ์ คือ ให้บริสุทธิ์ จากการกระทำในสิ่งที่หะรอม(ต้องห้ามโดยหลักบัญญัติในอิสลาม) เช่นการชินา การลิวาฎ การลีหาค และ อัล-อิสติมนาวอ ตามมติส่วนมากของอุลามาว

คุณลักษณะที่ห้า เป็นที่ไว้วางใจและรักษาสัญญาคือ รักษาไว้ในสิ่งที่ได้ถูกมอบหมายไว้ท่านอิหม่ามอัล-บะฆอวีฮ์ ได้แยกเรื่องนี้ไว้สองประเภทด้วยกันคือ หน้าทีและสัญญาที่มีระหว่างอัลลอฮ์ กับบ่าวของพระองค์ เช่นการละหมาด การถือศีลอด และอิบาดะฮ์ที่วาฮิบอื่นๆ ประเภทที่สองคือ หน้าทีและสัญญาที่ขึ้นระหว่างเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน เช่นการ รักษาสิ่งที่รับฝากจากคนอื่น หรือการผลิตสินค้าส่งให้แก่ลูกค้า และอื่น ๆ อีกมากมาย

¹ บุคคลที่ได้พบกับท่านนบี และศรัทธาต่อท่าน และเสียชีวิตในศาสนาอิสลาม ถึงแม้ว่าเคยออกนอกศาสนา(รีดละฮ์)

(Mahmud Thohan , n.d:)

² บุคคลที่ได้พบกับเศาะหาบะฮ์และนับถือศาสนาอิสลามและเสียชีวิตในศาสนาอิสลาม

คุณลักษณะที่หก การรักษาละหมาด หมายถึง การปฏิบัติละหมาดอยู่อย่างสม่ำเสมอโดยปฏิบัติให้อยู่ในเวลาที่กำหนดและถูกต้องตามกฎข้อบังคับที่ได้บัญญัติเอาไว้

และในสองอายะฮ์สุดท้ายนั้นเป็นการสรุปถึงผลการกระทำในคุณลักษณะทั้งหกประการที่ได้กล่าวมาข้างต้นหากผู้ใดได้ถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัดแล้วอัลลอฮ์ ﷻ จะให้เขาได้เข้าสวรรค์ของพระองค์ และจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล

5. อัล-ชันกีฎีย (al-Shanqītiy เสียชีวิตในปี ฮ.ศ. 1393 ตรงกับปี ค.ศ. 1972) ได้เขียนหนังสือ Adhwā'al-Bayān (n.d) เล่มที่ 5 ว่าในสิบเอ็ดอายะฮ์แรกนั้น อัลลอฮ์ ﷻ ได้ดำรัสไว้ถึงลักษณะของผู้ศรัทธาเป็นการเฉพาะซึ่งจำเป็นแก่มุสลิมทุกคนจะต้องศึกษาและวิเคราะห์ให้เข้าใจเพื่อจะได้เป็นบุคคลที่จะพบกับความสำเร็จในโลกนี้และโลกหน้าคุณลักษณะทั้งหมดนั้นมีอยู่หกประการด้วยกัน คือ

ประการที่หนึ่งคือ การละหมาดด้วยความมีสมาธิหมายถึงในขณะที่ทำการละหมาดนั้นผู้ละหมาดจะต้องมองไปยังที่ ๆ จะสุญูด

ประการที่สองคือ การหลีกเลี่ยงจากสิ่งไร้สาระ หมายถึงสิ่งที่ไร้ประโยชน์ในมุมมองของอิสลาม ทั้งจากคำพูดและการกระทำ

ประการที่สามคือ การจ่ายซะกาต ในสุเราะฮ์นี้ได้แบ่งลักษณะนี้ออกเป็นสองทัศนะคือ ซะกาตทรัพย์สิน และการขัดเกลาจิตใจให้บริสุทธิ์

ประการที่สี่คือ การรักษาอวัยวะเพศให้บริสุทธิ์ หมายถึงรักษาอวัยวะเพศให้บริสุทธิ์จากการกระทำซินา (การผิดประเวณี) และการลิวาฎ (การรักร่วมเพศ กับเพศเดียวกัน)

ประการที่ห้าคือ การเอาใจใส่ต่อสิ่งที่ได้รับมอบหมายให้ และเป็นผู้ที่รักษาสัตย์ญา หมายถึงรักษาไว้ซึ่งสิ่งที่พระองค์อัลลอฮ์ทรงมอบหมายให้แก่เราโดยเฉพาะ ได้แก่อวัยวะทั้งหมดในตัวเรา โดยไม่ไปกระทำในสิ่งที่พระองค์ไม่อนุญาต และรักษาสิ่งที่เพื่อนมนุษย์มอบหมายให้ดูแล โดยที่ไม่ทำการบิดเบือนหรือย่อโก่งในทรัพย์สินของผู้อื่น

ประการที่หกคือ การดำรงไว้ซึ่งการละหมาด หมายถึง จะต้องทำการละหมาดให้ถูกต้องครบถ้วนตามกฎข้อบังคับทางศาสนบัญญัติทุกประการต้องกระทำในเวลาและกระทำร่วมกันในมัสยิด

ทั้งหกประการ ที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น บุคคลใดที่ถือได้ครบถ้วนสมบูรณ์ทุกประการ เขาจะได้ผลตอบแทนจากพระองค์อัลลอฮ์ โดยให้เข้าไปอยู่ในสวนสวรรค์ชั้นฟิรเดาส์ ซึ่งเป็นสวรรค์ชั้นสูงสุด มีลำน้ำพวยพุ่งออกมา และมีอิสรุ อยู่เบื้องบน.

ประเภทที่สอง ตัฟซีร บิล-อัลเราะยู หมายถึงการ อธิบายอัลกุรอาน พร้อมกับการวินิจฉัย บทบัญญัติต่าง ๆ ที่มีอยู่ในอายะฮ์นั้น ๆ โดยที่ผู้ที่จะทำการอธิบายนั้นเพียบพร้อมไปด้วยหลักวิชาการที่จำเป็นต่าง ๆ ทุกสาขา

1. ซัยยิดคุฏบ (Saiyid Qutb เสียชีวิตในปี ฮ.ศ.1389 ตรงกับปี ค.ศ.1966) ได้เขียนไว้ในหนังสือ Fi Dhilāli al-Qurān (1990) เล่มที่ 4 ว่าพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ สัญญาไว้ว่าจะตอบแทนความสำเร็จแก่บุคคลหรือกลุ่มคนที่ถือปฏิบัติตามคุณลักษณะที่พระองค์ได้ทรงยืนยันเอาไว้ทั้งหกประการว่าจะเป็นเรื่องอย่างแน่นอน ซึ่งพอที่จะสรุปคุณลักษณะทั้งหกประการไว้ดังนี้คือ

คุณลักษณะที่หนึ่ง เป็นผู้ที่มีความสามารถในการละหมาด คือผู้ที่ส่งความรู้สึกทั้งหมดในขณะที่กำลังละหมาดนั้นไปยังอัลลอฮ์ ﷻ ทำให้จิตใจของเขาสงบ และส่งผลให้อวัยวะทั้งหมดก็สงบด้วย จากการมีสมาธินี้แหละทำให้เขาสามารถที่จะขจัดความโสมมที่ครอบงำอยู่ในจิตใจ และความรู้สึกออกไปได้ และนำพาตัวเองมุ่งไปสู่การยอมรับในความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ ﷻ พร้อมกับได้ลิ้มรสแห่งคุณค่าของการมีสมาธิในเวลาละหมาด

คุณลักษณะที่สอง ละทิ้งสิ่งไร้สาระ คือไร้สาระในคำพูด การกระทำ และความคิด ลักษณะหัวใจของผู้ศรัทธานั้นเมื่อเขาสามารถสลัดสิ่งที่ไร้สาระดังกล่าวออกไปได้ เขาก็จะมุ่งสู่การรำลึกถึงอัลลอฮ์ ﷻ มองเห็นถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ใคร่ครวญต่อสัญญาณต่าง ๆ ของพระองค์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและสรรพสิ่งอื่น ๆ ทั้งหมดได้ ดังนั้นเมื่อหัวใจได้ทำงานอย่างเต็มที่ก็จะขับเคลื่อนไปสู่ความรู้สึกที่รับผิดชอบในเรื่องของหลักการยึดมั่น ชัดเจนจิตใจให้สะอาด มีความรับผิดชอบในหน้าที่ ยืนหยัดอยู่บนแนวทางของผู้ศรัทธากระทำในสิ่งที่เป็นความดี และห้ามในสิ่งที่เป็นความชั่วปกป้องชีวิตของบุคคลและกลุ่มชนให้พ้นจากการหลงผิด มีความต้องการที่จะเสียดละในหนทางของอัลลอฮ์ เพื่อปกป้องผู้ศรัทธาพร้อมทั้งรักษาเกียรติและความสูงส่งของอิสลามเอาไว้มิให้ถูกเหยียดหยามและหลอกลวงจากผู้ไม่หวังดี

คุณลักษณะที่สาม การจ่ายชะกาต หลังจากที่คุณศรัทธาได้ยอมรับต่ออัลลอฮ์ ﷻ ห่างไกลจากความสิ่งไร้สาระในชีวิต การจ่ายชะกาตนั้นเป็นการทำความสะอาดหัวใจเพื่อให้พ้นจากการตระหนี่ไม่รักสมบัติและการตกเป็นเหยื่อของชัยฏอน ด้วยการสร้างความมั่นใจในผลตอบแทนที่อัลลอฮ์ จะทดแทนให้ในสิ่งที่ได้ใช้จ่ายไป การชำระทรัพย์สินให้สะอาดนั้นทำให้ทรัพย์สินที่เหลือนั้นเป็นทรัพย์สินที่ดีอีกทั้งทะเลาะ และไม่เกี่ยวพันกับสิทธิของผู้อื่นในทรัพย์สินที่ตนครอบครองอยู่ การจ่ายชะกาต

เป็นการประกันสังคมส่วนบุคคลและส่วนรวมด้วยการช่วยเหลือบุคคลและกลุ่มชนเหล่านั้นให้พ้นจากการถูกทอดทิ้งและความตกต่ำในชีวิต

คุณลักษณะที่สี่ การรักษาอวัยวะเพศให้บริสุทธิ์ เป็นการรักษาจิตวิญญาณ ชีวิตครอบครัว กลุ่มชน และสังคม ด้วยการรักษาอวัยวะเพศจากการกระทำในสิ่งที่น่าบัดสี เป็นการรักษาหัวใจไว้มิให้ไฟหาในสิ่งที่ไม่หะลาล และรักษากลุ่มชนไว้มิให้ปลดปล่อยอารมณ์ไปโดยขาดความยั้งคิดที่เป็นสื่อชักนำความเสื่อมเสียมาสู่ครอบครัววงศ์ตระกูล และสังคม

การแต่งงานนั้นเป็นการสนองตอบความต้องการตามธรรมชาติของมนุษย์ทุกคน อยะฮฺนี้ได้ชี้แนะทางออกให้แก่มวลมนุษย์โลกว่าไม่ใช่เรื่องที่น่ารังเกียจเลยหากมนุษย์ต้องการแสวงหาสิ่งที่เหมาะสมของตัวเองต้องการตามแนวทางที่พระเจ้าสร้างมนุษย์ได้เตรียมเอาไว้ มิใช่ปลดปล่อยอารมณ์ของตัวเองเยี่ยงเครื่องเล่นไร้ขอบเขต ฉะนั้นผู้หญิงที่อนุญาตสำหรับผู้ชายนั้นคือภรรยา และทาสีและนอกเหนือจากนั้นอิสลามถือว่าต้องห้ามทั้งหมด คุณลักษณะในข้อนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะรักษาความเสื่อมเสียที่จะนำมาสู่ตัวเอง ครอบครัว วงศ์ตระกูล และสังคม

คุณลักษณะที่ห้า การรักษาอะมานะฮฺและคำสัตย์สัญญา อะมานะฮฺและสัญญาประการแรกที่จะต้องรักษาไว้คืออะมานะฮฺที่มีต่อสัตย์ชาตญาณเดิม (Fitrah) ที่อัลลอฮฺให้มาโดยการศรัทธาในการมีอยู่ของพระองค์ความเป็นหนึ่งเดียวของพระองค์ เมื่อรักษาอะมานะฮฺและสัญญาในประการแรกได้แล้ว ส่วนอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์นั้นจึงเป็นเรื่องที่ง่ายดาย อะมานะฮฺและสัญญาทุกอย่างนั้นจะต้องกลับไปสู่การยำเกรงต่อพระองค์

ดังนั้นทั้งบุคคลและกลุ่มชนจึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องรักษาอะมานะฮฺและคำมั่นสัญญาไว้เพื่อเป็นรากฐานในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องและเมื่อทุกฝ่ายสามารถรักษาอะมานะฮฺและคำสัญญาต่อธรรมชาติของตัวเองได้แล้ว ต่อไปการที่จะปฏิบัติต่อผู้อื่นนั้นจึงเป็นเรื่องที่ง่ายดาย นี่คือพื้นฐานหลักที่พระองค์อัลลอฮฺได้วางเอาไว้เพื่อความผาสุกของการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคม

คุณลักษณะที่หก การรักษาการละหมาด หมายถึง อย่าให้ความเกียจคร้าน ความเฉยเมย ความไม่เต็มใจ ในการปฏิบัติละหมาดนั้นมาครอบงำ จะต้องปฏิบัติให้ตรงตามเวลากำหนดทั้งละหมาดที่เป็นฟิรดูและสุนัต โดยทำให้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ของศาสนบัญญัติ ทำด้วยหัวใจที่มีความผูกพันต่ออัลลอฮฺ เพราะการละหมาดนั้นคือ ความสัมพันธ์ทางหัวใจระหว่างบ่าวกับอัลลอฮฺ พระองค์จะไม่เหลียวแลบ่าวของพระองค์ที่ไม่รักษาการละหมาดให้อยู่ในความหมายที่ถูกต้อง

จากคุณลักษณะของผู้ศรัทธาทั้งหมดที่กล่าวมานั้นจะเห็นได้ว่าเริ่มจากการละหมาด และจบด้วยการละหมาดบ่งชี้ให้เห็นว่าการละหมาดนั้นเป็นเรื่องสำคัญมากในการสร้างอิหม่านให้สมบูรณ์และนำพาจิตใจมนุษย์มุ่งสู่พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ

ในสองอาเยฮ์สุดท้าย พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้กำหนดเส้นทางของกลุ่มผู้ศรัทธา หลังจากที่ได้เพียรพยายามที่จะปฏิบัติตามในคุณลักษณะที่พระองค์ได้วางเอาไว้ คือการที่เขาจะได้รับมรดกจากอัลลอฮ์โดยการเข้าไปอยู่ในสวนสวรรค์ของพระองค์ตลอดกาล

2. อัล- รอซียฺ (al- Rāziy, เสียชีวิตในปี ฮ.ศ 606 ตรงกับปี ค.ศ 1209) ได้เขียนหนังสือ Mafāṭih al-Ghaib (1990) ส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้คือ เล่มที่ 12 ในการอธิบายอัลกุรอาน สิบเอ็ดอาเยฮ์แรกของซูเราะฮ์อัลมูมิnun นั้น อัล- รอซียฺ ได้สรุปเนื้อหาทั้งหมดว่าคุณลักษณะของผู้ศรัทธาทั้งหกประการที่พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้กล่าวไว้ในซูเราะฮ์นี้คือ

ประการที่หนึ่ง ผู้ที่มีสมาธิในการละหมาด หมายถึง จะต้องสำรวมตนทั้งภายในจิตใจ และอวัยวะภายนอกทั้งหมด ดังที่ท่านได้สรุปจากหะดีษของท่านนบีว่า ไม่มีบ่าวของอัลลอฮ์คนใดที่จะได้รับผลตอบแทนจากการละหมาดของเขา นอกจากสิ่งที่เขารับรู้เท่านั้น หมายถึงจะต้องมีकुชั่วอยู่ในเวลาละหมาด

ประการที่สอง หลีกห่างจากสิ่งไร้สาระต่าง ๆ ท่านได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ในเรื่องนี้ และได้ให้คำจำกัดความของคำว่าไร้สาระ คือ สิ่งที่จะนำไปสู่ความเสื่อมเสียในเรื่องของศาสนาทั้งในด้านคำพูดและการกระทำ ซึ่งท่านแยกออกมาเป็นข้อ ๆ ดังนี้คือ

- 2.1 สิ่งที่เป็นหะรอม มักโรฮ์ และมูบาหฺ
- 2.2 สิ่งที่เป็นหะรอม โดยเฉพาะ
- 2.3 สิ่งที่เป็น มะซียะห์ ในด้านคำพูดโดยเฉพาะ
- 2.4 สิ่งที่เป็น มูบาหฺ ที่ไม่มีความจำเป็นจะต้องกระทำ¹

ประการที่สาม การจ่ายชะกาต ท่านได้ทำการศึกษาวิเคราะห์เรื่องของชะกาตและได้แยกชะกาตออกเป็นสองความหมายคือ : การชำระจิตใจให้สะอาด และการจ่ายชะกาตทรัพย์สินที่จำเป็นจะต้องจ่าย เมื่อครบตามพิกัด

¹ หะรอม คือ สิ่งที่ศาสนาห้ามกระทำ หากผู้ใดฝ่าฝืน จะถือว่าเป็นบาป
 มักโรฮ์ คือ สิ่งที่ศาสนาไม่ห้ามและไม่ใช้ให้กระทำ และเป็นที่น่ารังเกียจหากผู้ใดกระทำ
 มูบาหฺ คือ สิ่งที่ศาสนาไม่ห้ามให้กระทำหากใครกระทำไปก็จะมีผลบุญใด ๆ ทั้งสิ้น
 มะซียะห์ คือ สิ่งที่ดีสลามถือว่าเมื่อผู้ใดกระทำไปแล้วจะชักนำให้เขาออกนอกกลุ่มของศาสนาได้

ประการที่สี่ รักษาอวัยวะเพศให้บริสุทธิ์ ท่านได้ทำการศึกษาวิเคราะห์เรื่องนี้และได้ให้ความหมายไว้คือ การรักษาอวัยวะเพศปราศจากการทำซินา หรือการแต่งงานที่ไม่ถูกต้องตามหลักการของศาสนาอิสลาม

ประการที่ห้า การรักษาไว้ซึ่งความไว้วางใจ และคำมั่นสัญญาท่านได้นำอัลกุรอานและอัลหะดีษมาทำการศึกษาวิเคราะห์ในเรื่องนี้และพยายามที่จะชี้ให้เห็นว่ามนุษย์ทุกคนนั้นพระองค์อัลลอฮ์ได้มอบภาระหน้าที่ให้เขา สองประการคือ หน้าที่ต่ออัลลอฮ์ และหน้าที่ ต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกันไว้ถือปฏิบัติตาม และคำสัญญาก็เป็นหนึ่งในนั้น หากใครได้ถือปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดเขาก็จะได้รับความสำเร็จ

ประการที่หก การรักษาไว้ซึ่งการละหมาด ท่านได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ในเรื่องนี้และได้อธิบายความหมายโดยรวมแล้วคือ การละหมาดที่สมบูรณ์ครบถ้วนตามกฎเกณฑ์ที่ศาสนาได้วางเอาไว้ เช่นเรื่องของความสะอาด ทำตามเวลาที่กำหนด และอื่น ๆ อีก

ทั้งหมดหกคุณลักษณะที่ได้กล่าวมานั้น ได้ยืนยันไว้ในอายะฮ์ที่ 11 ของซูเราะฮ์นี้ว่า หากผู้ใดที่ได้ถือปฏิบัติตามได้ครบถ้วนสมบูรณ์ทุกประการเขาจะได้ผลตอบแทนจากอัลลอฮ์คือสวนสวรรค์ชั้นฟิรดาวสฺ

3 อัล-อะลุสียฺ (al-Alūsiy เสียชีวิตในปี ฮ.ศ.774 ตรงกับปี ค.ศ.1372) ได้เขียนไว้ในหนังสือ Rūhu al-Ma'ānīy (n.d.) ส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้คือเล่มที่ 17 ว่า คุณลักษณะหกประการที่พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้ดำรัสไว้ในซูเราะฮ์นี้ว่ามีความสำคัญต่อมุสลิมทุกคนจะต้องศึกษาและวิเคราะห์ให้เข้าใจเพื่อจะได้เป็นบุคคลที่จะพบกับความสำเร็จในโลกนี้และโลกอาคิเราะฮ์ ในแต่ละคุณลักษณะนั้นท่านได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ด้วยการชี้แจงความหมายแต่ละคำอย่างละเอียดโดยการนำทัศนะต่าง ๆ ของอุละมาอุมายอธิบายเสริมเพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้นและท่านได้นำทัศนะต่าง ๆ ของนักวิชาการที่เป็นนักอ่านมาเพื่อต้องการเจาะลึกถึงความแตกต่างของความหมายในอายะฮ์หากการอ่านแตกต่างกัน

คุณลักษณะทั้งหกประการที่ดังกล่าวมานั้น มีความเกี่ยวข้องกันอย่างลึกซึ้งเริ่มจากคุณลักษณะของผู้ศรัทธา

ประการแรกคือ มีความอ่อนน้อมถ่อมตนในเวลาละหมาด บ่งบอกว่าผู้นั้นมีความศรัทธาและยอมจำนนตัวต่ออัลลอฮ์ ﷻ อย่างแท้จริง

ลักษณะที่สองคือ ละทิ้งสิ่งไร้สาระต่าง ๆ บ่งบอกให้เห็นว่าการละหมาดด้วยความนอบน้อมนั้นจะส่งผลถึงการดำเนินชีวิตของเขานอกเวลาละหมาดคือจะไม่หมกมุ่นอยู่กับสิ่งที่ไม่ดีและไร้สาระ

ลักษณะที่สามคือ ทำการจ่ายซะกาต ในอายะฮ์นี้ท่านได้ยื่นหยัดอยู่บนทัศนะที่บอกว่าซะกาตนั้นคือการขัดเกลาจิตใจให้สะอาดเพราะคนเราจะเป็นคนที่มีจิตใจที่สะอาดได้นั้นจะต้องละหมาดด้วยความนอบน้อมไม่หมกมุ่นอยู่กับสิ่งไร้สาระ

ลักษณะที่สี่คือ การรักษาอวัยวะเพศให้บริสุทธิ์ ท่านได้มองกลับไปยังคุณลักษณะทั้งสามประการที่ผ่านมาเพราะมันจะส่งผลถึงลักษณะที่สี่โดยตรง คือเขาจะไม่ปลดปล่อยอารมณ์ทางเพศของเขาในหนทางที่ผิดต่อหลักศาสนาอิสลามอย่างแน่นอน ในอายะฮ์นี้ถึงแม้ว่าอัลลอฮ์ได้เสนอทางออกให้แล้วแต่ถ้าหากไม่ผ่านกระบวนการขัดเกลาด้วยลักษณะที่ผ่าน ๆ มามนุษย์ไม่สามารถถือปฏิบัติได้

ลักษณะที่ห้าคือ การเอาใจใส่ต่อสิ่งที่ได้รับมอบหมายให้ และเป็นผู้ที่รักษาสัญญา เช่นกันเมื่อลักษณะที่หนึ่งถึงที่สี่ ถูกนำมาถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัดเขาก็สามารถนำเอาลักษณะที่ห้ามาปฏิบัติได้ในชีวิตของเขาเพราะลักษณะที่ห้านี้เกี่ยวข้องกับเพื่อนมนุษย์โดยรวม

ลักษณะที่หกคือ การดำรงไว้ซึ่งการละหมาด เป็นลักษณะข้อสุดท้ายที่จะมาชี้ชะตาให้แก่वलมุสลิมทั้งหมดว่าความศรัทธาของเขาทั้งห้าประการที่ผ่านมานั้นมีความสมบูรณ์แค่ไหนเพราะการละหมาดนั้นถือเป็นเรื่องที่ใหญ่ที่สุดในอิสลาม

ในการศึกษาวิเคราะห์คุณลักษณะของผู้ศรัทธานั้นท่านอิหม่ามอาลูซีได้สรุปคุณลักษณะ ทั้งหมดว่าเริ่มจากการละหมาดและจบด้วยการละหมาดบ่งบอกถึงความสำคัญและความยิ่งใหญ่ของการละหมาด

4. อะบู ฮัยยาน (Abu Haiyān เสียชีวิตในปี ฮ.ศ 745 ตรงกับปี ค.ศ 1344) ได้เขียนไว้ในหนังสือ Bahru al- Muḥīd ,(1995) ส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้คือ เล่มที่ 7 ว่า พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ ได้เริ่มต้นสุเราะฮ์นี้ในสิบเอ็ดอายะฮ์แรกด้วยการประกาศถึงชัยชนะของผู้ศรัทธาที่มีคุณลักษณะหกประการที่พระองค์ทรงกำหนดไว้ คือ

ประการที่หนึ่ง มีสมาธิ (คุซอ) ในเวลาละหมาด หมายถึง มีความสำรวมตน ลดสายตาต่ำลง เอามือขวาวางอยู่บนมือซ้าย ไม่หันซ้ายมองขวา สายตาจับอยู่ที่สุญูด จิตใจมุ่งสู่พระองค์อัลลอฮ์ ﷻ

ประการที่สอง ละทิ้งสิ่งไร้สาระต่าง ๆ ท่านได้ให้ความหมายไว้คือ ละทิ้งสิ่งไม่มีประโยชน์ จากคำพูดหรือการกระทำเพื่อแสดงออกถึงการตอบรับต่อคุณลักษณะที่ผ่านมาเมื่อเป็นผู้มีความคู่ชัวะอยู่ในเวลาละหมาดการแสดงออกนอกเวลาละหมาดก็ไม่แตกต่างกัน และเมื่อเขาสามารถที่จะทิ้งสิ่งที่ไร้สาระแล้วภาวะจิตใจของเขาก็พร้อมที่จะรับคุณลักษณะต่อไปได้ คือ

ประการที่สาม ทำการจ่ายชะกาด ท่านได้ให้ความหมายของชะกาด คือ การขัดเกล้าจิตใจให้สะอาด การงานที่ดี การจ่ายชะกาดทรัพย์สินให้แก่คนยากจน ความเจริญงอกงามและความเพิ่มพูนในทรัพย์สิน

ประการที่สี่ เป็นผู้รักษาอวัยวะเพศของเขาให้บริสุทธิ์ ก็จะต้องรักษาจากการไปร่วมประเวณีกับบุคคลอื่นที่นอกจากภรรยาและทาสีของตัวเอง มิฉะนั้นจะถูกตำหนิจากอัลลอฮ์ ﷻ และยังมีบางทัศนะของอุลามาอ์ที่ตีความอายะฮ์นี้ ว่าด้วยเรื่อง หุกม (กฎข้อบังคับ) ในเรื่องของการแต่งงานกับบุคคลที่ต้องห้ามคือแต่งกับพี่สาว น้องสาว หรือน้ำสาวของภรรยา หรือทาสี พร้อมๆกัน และเช่นกัน ไม่นอนุญาตให้ร่วมประเวณีกับภรรยาในขณะที่มีประจำเดือน หรือทาสี หากนางได้แต่งกับชายอื่นไปแล้ว และการห้ามสมสู่กันระหว่างผู้ชายกับผู้ชายหรือผู้หญิงกับผู้หญิง หรือสมสู่กับสัตว์ และการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง ตามมติส่วนมากของอุลามาอ์ และการแต่งงานแบบชั่วคราวจำกัดเวลา (มุตะอะฮ์)¹

ประการที่ห้า เป็นผู้ที่เอาใจใส่ต่อสิ่งที่ได้รับมอบหมาย (อะมานะฮ์) และเป็นผู้ที่รักษาสัญญา หมายถึงอะมานะฮ์จากอัลลอฮ์ที่มีระหว่างบ่าวกับพระองค์ ที่เป็นคำพูด การกระทำ และหลักยึดมั่นในจิตใจ หรือที่เป็นคำสั่งให้ปฏิบัติ หรือสั่งห้ามมิให้กระทำ อีกความหมายหนึ่งของอะมานะฮ์คือ ที่มีต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน คือการเก็บรักษาสิ่งที่ถูกฝากไว้จนกว่าจะถึงเวลาที่ต้องคืนกลับให้แก่เจ้าของ ๆ เขาไป

ประการที่หก เป็นผู้ที่รักษาไว้ซึ่งการละหมาด หมายถึงการรักษาไว้ซึ่งการละหมาด โดยให้อยู่ในเวลา ครบถ้วนตามกฎเกณฑ์กำหนด มีความสะอาดในสถานที่เสื่อผ้า และปฏิบัติด้วยความเรียบร้อยสวยงามตามวิธีการที่ได้กำหนดไว้

¹ คือทุกการแต่งงานที่กำหนดว่าจะจากไป เช่นกล่าวว่า “ฉันจะแต่งงานกับท่านวันหนึ่ง หรือสิบวันหรือหนึ่งเดือน หรือจนกว่าฉันจะจากไป” (อัชชูคลาอิมวันแอะละอะ , นิติศาสตร์อิสลาม)

ในตอนสุดท้ายของการอธิบายสุเราะฮ์นี้ท่านได้สรุปว่า บุคคลที่มีคุณลักษณะทั้งหกประการที่กล่าวมาข้างต้นนั้นเขาจะได้รับรางวัลสวรรค์เป็นมรดกจากพระองค์อัลลอฮ์ ﷻ และเขาจะได้อ่านอยู่ในนั้นตลอดกาล.

5. อัล-ฆอซิม (al-Khāzin เสียชีวิตในปี ฮ.ศ 774 ตรงกับปี ค.ศ 1372) ได้เขียนหนังสือชื่อ Lubāb al-Ta'wīl fi Ma'ālim al-Tanzīl (1995) เล่มที่ 3 ว่า พระองค์ อัลลอฮ์ ﷻ ได้ดำรัสถึงคุณลักษณะของผู้ศรัทธา และได้ชี้แจงไว้ว่า บุคคลใดที่ได้ถือปฏิบัติตามคุณลักษณะดังกล่าว นั้น เขาจะได้อ่านสวรรค์ของอัลลอฮ์ ﷻ ในการอธิบายคุณลักษณะทั้งหกประการท่านได้อธิบายเอาไว้อย่างละเอียดโดยเริ่มจากการอธิบายความหมาย และนำทัศนะต่าง ๆ ของนักอรรถาธิบายอัลกุรอาน จากเศาะฮาบะฮ์ของท่านนบี และตาบิอิน และพร้อมกับนำหะดีษของท่านนบี มาสนับสนุนอีกครั้งหนึ่งในตอนท้าย

ลักษณะที่หนึ่ง การมีสมาธิ ในเวลาละหมาด ท่านได้นำทัศนะของอิมนุ อับบาสที่อธิบายไว้ว่า “การมีความนอบน้อมต่อมตน” และมีอีกบางทัศนะกล่าวว่า คือความเกรงกลัวที่เป็นเรื่องของจิตใจ และท่านอาบูซุร ฎ ได้กล่าว “พระองค์อัลลอฮ์จะยังคงอยู่พร้อมกับผู้ที่กำลังละหมาดอยู่ ตราบใดที่เขายังไม่ผินหน้าหลัง”

ลักษณะที่สอง หลีกห่างจากสิ่งที่ไร้สาระ อิมนุอับบาสให้ความหมายว่า การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ และมีบางท่านให้ความหมายว่าการกระทำที่เป็นความบาป (Ma'siat) และบางท่านกล่าวว่าคือทุกสิ่งทุกอย่างที่ไม่มีประโยชน์ ทั้งในด้านคำพูดและการกระทำ

ลักษณะที่สาม การจ่ายซะกาต หมายถึง การจ่ายซะกาตที่เป็นทรัพย์สิน และมีบางทัศนะกล่าวว่าคือการกระทำความดีต่าง ๆ

ลักษณะที่สี่ การรักษาอวัยวะเพศให้บริสุทธิ์ จากการกระทำในสิ่งที่ต้องห้าม เช่น การผิดประเวณี หรือการรักร่วมเพศ และผู้ที่ไม่รักษานั้นเขาจะถูกอัลลอฮ์และเราะฮ์ฮูตทรงตำหนิ และเขาจะเป็นบุคคลที่อธรรมหากเขาเปลี่ยนจากสิ่งที่ต้องห้ามให้กลายเป็นสิ่งที่อนุมัติ

ลักษณะที่ห้า มีความไว้วางใจและรักษาคำสัญญา คือรักษาสัญญาที่ผูกมัดหมายเอาไว้ และปฏิบัติตามสัญญาที่เคยสัญญาเอาไว้ และอะมานะฮ์นั้นถูกแบ่งออกเป็นสองลักษณะด้วยกันคือ อะมานะฮ์ระหว่างบ่าวกับอัลลอฮ์ เช่นการละหมาด การถือศีลอด การอาบน้ำญะนาบะฮ์¹ ฯลฯ และอะมานะฮ์ระหว่างเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน เช่นการรับฝากสิ่งของต่าง ๆ หรือการรักษาความลับต่อกัน

¹ การอาบน้ำหลังจากที่ได้ร่วมหลับนอนกับภรรยา อิสลามถือว่าเป็นสิ่งที่ถูกบังคับใช้ (วาฮิบ)

ลักษณะที่หก การดำรงไว้ซึ่งการละหมาด คือการทำละหมาดอย่างต่อเนื่องรักษาไว้ให้อยู่ในเวลาทำให้ครบสมบูรณ์ตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดเอาไว้ ทั้งหกคุณลักษณะที่กล่าวมาทั้งหมดนั้น หากผู้ใดได้ถือปฏิบัติตามแล้วในอายุที่ 10-11 นั้นอัลลอฮ์ ได้สัญญาว่าจะให้เขาได้รับมรดกจากพระองค์ คือ จะได้เข้าสวรรค์ชั้นฟิเรเดสของพระองค์ ดังมีรายงานจากอาบีฮูร็อยเราะฮ์ว่าท่านนบี ได้กล่าวว่า

" :))

¹(("

(4332: 1975)

ความว่า: จากอาบีฮูร็อยเราะฮ์ได้กล่าวว่า ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า “มนุษย์ทุกคน นั้นบ้านอยู่สองหลังในสวรรค์หลังหนึ่ง และในนรกหลังหนึ่ง เมื่อเขาตายไปและได้เข้าไปอยู่ในนรกบ้านของเขาในสวรรค์นั้นก็กลายเป็นมรดกของชาวสวรรค์ไป”

(Ibn Mājah , 1975 : 4332)

1.2.4 เอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

นอกเหนือจากหนังสือตัฟซีรอัลกุรอานที่มีอารรถาธิบายคุณลักษณะของผู้ศรัทธาทั้งหกประการที่กล่าวมาข้างต้นยังมีนักวิชาการหรือนักปราชญ์ได้ให้ความสนใจและทำการศึกษาวิเคราะห์กันอย่างกว้างขวางและละเอียดอ่อนมากในคุณลักษณะทั้งหมดโดยวางอยู่บนพื้นฐานของอัลกุรอานและอัลหะดีษ ซึ่งผู้วิจัยขอแนะนำเสนอในที่นี้พอสังเขปเฉพาะที่เกี่ยวข้องและสำคัญ ๆ จากการศึกษาค้นคว้าตำราทางอิสลามศึกษาพอจะสรุปได้ดังนี้

1.2.4 .1- อัชชะรีฮ์ มุฮัมมัด (A‘sh‘aree Muhammad, 2535) เป็นชาวมาเลเซีย ได้เขียนหนังสือเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ศรัทธาชื่อว่า (al- Īmān wa Masāiluhā) ได้แปลและถอดความเป็นภาษาไทยโดย มุฮัมมัด อาคัม และคณะ ในหนังสือเล่มนี้ อัชชะรีฮ์ ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้ศรัทธาไว้ในบทที่ 8 หน้าที่ 155-178 โดยท่านได้สรุปเนื้อหาของคุณลักษณะผู้ศรัทธาโดยศึกษาจาก 11 อายุษะฮ์แรกของสุเราะฮ์อัลมูมินูนว่า คุณลักษณะของผู้มูมินนั้นมีอยู่ 7 ประการด้วยกัน คือ

1 มีการศรัทธาอีหม่าน	5 รักษาอวัยวะเพศ
2 มีสมาธิในการละหมาด	6 รักษาอะมานะฮ์ และสัญญา

¹ หะดีษบันทึกโดยท่าน อิบน์มาญะฮ์ หมายเลขที่ 4332

3	ละทิ้งสิ่งไร้สาระต่างๆ	7	รักษาการละหมาด
4	จ่ายชะกาต		

ทั้ง 7 คุณลักษณะที่กล่าวมานี้ท่านได้ศึกษาวิเคราะห์ ด้วยการใช้อัลกุรอานและอัลหะดีษมาสนับสนุน โดยท่านได้พยายามเน้นที่จะให้มุสลิมทุกคนในปัจจุบันมีจิตสำนึกและให้ความสำคัญในคุณลักษณะทั้งหมดนี้เพื่อความรุ่งโรจน์ของมุสลิมเอง และท่านได้ยกตัวอย่างบุคคลที่เคยได้รับความสำเร็จมาแล้วในอดีตจากชาวสาละฟ¹ เพื่อเป็นแบบอย่างแก่มุสลิมในปัจจุบันได้นำมาปฏิบัติตาม

1.2.4.2 - เรื่องของการกุชัวอ์ในเวลาละหมาด Imam al-Ghazāliyy, (เสียชีวิต 505 ฮศ.) กล่าวถึงเรื่องนี้ในหนังสือของท่าน *Ihya' Ulūm al-Dīn* เล่มที่หนึ่ง (2000: 174) ว่า การละหมาดด้วยความกุชัวะนั้นมีค่ามหาศาลยิ่งนักเพราะจะทำให้การละหมาดของเขานั้นถูกยอมรับจากพระองค์อัลลอฮ์ **ﷻ** โดยที่อิหม่าม อัล ซอซาลี ได้นำหลักฐานจากอัลหะดีษของท่านนบี และได้ยกตัวอย่างของบุคคลที่ละหมาดด้วยความกุชัวะ จากบรรดาเหล่าซอฮาบะฮ์ และตาบิอีน ซึ่งบุคคลทั้งหมดนั้นเป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดในเรื่องของความกุชัวอ์

1.2.4.3 อับดุลอะลา อัลเมาดูดี *Abu al-A'la al- Maudūdīy*, (1984) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้ศรัทธาในเรื่องของชะกาตไว้ในหนังสือ (*Mabā'di' al-Islām*) “มาเข้าใจอิสลามกันเถิด” ในบทที่ 5 ซึ่งได้กล่าวถึงเรื่องอิบาดะฮ์ที่เริ่มจาก รุกนอิหม่าน ความหมายของอิบาดะฮ์ การละหมาด การถือศีลอด การจ่ายชะกาต การทำฮัจญ์ และการปกป้องอิสลาม ท่านได้กล่าวว่า ชะกาตนั้นเป็นฟิร์คูฮ์ที่สามสำหรับมุสลิมทุกคนที่มีฐานะทางการเงินครบตามพิกัดที่ได้กำหนดไว้โดยจะต้องออกชะกาตต่อปี 2.5 เปอร์เซ็นต์ของเงินสดที่ตนมีอยู่ โดยจ่ายให้แก่ผู้ที่มีสิทธิรับ ชะกาตเป็นพื้นฐานของอิสลามเช่นเดียวกับ อิบาดะฮ์อื่น ๆ ชะกาตนั้นช่วยให้เกิดคุณลักษณะแห่งการ เสียสละเกิดขึ้นในตัวเรา กำจัดความเห็นแก่ตัวการบูชาเงิน การจ่ายชะกาตนั้นเป็นการช่วยเหลือสังคม ช่วยเหลือพี่น้องมุสลิม ที่มีรายได้น้อยกว่า ยากจนกว่า เพราะในสังคมนั้นยังมีเด็กกำพร้า คนอนาถา แม่ม่าย หรือผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาต่างๆ ที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดแต่ขาดเงิน ชะกาตนั้นจะช่วยเหลือบุคคลเหล่านี้ เพราะเราไม่มีความโหดร้ายใด ๆ ที่จะมากไปกว่าคนที่นั่งสะสมเงินเข้าบัญชี ในขณะที่ยังมีคนอื่นก้นปัน ๆ คนที่ต้องตายเพราะความหิวโหยหรือทุกข์ทรมารเพราะความว่างงาน อิสลามนั้นเป็นศัตรูกับความเห็นแก่ตัวความโลภความอยากได้ การจ่ายชะกาตนั้นเป็นการแบ่งทรัพย์สินให้ผู้อื่นที่มีความ

¹ สาละฟคือ กลุ่มชนที่อยู่ร่วมสมัยกับนบี เสาะหาบะฮ์และตาบิอีน

ลำบากกว่า และช่วยให้คนเหล่านั้นยืนหยัดอยู่บนขาของตัวเอง และกลายเป็นสมาชิกที่มีค่าของสังคมต่อไป.

1.2.4.4 เสาวนีย์ จิตหมวด (2535) ได้เขียนไว้ในหนังสือ วัฒนธรรมอิสลาม บทที่ 2 เรื่อง โครงสร้างอิสลาม หลักปฏิบัติ ในเรื่องของชะกาด ได้กล่าวไว้ในเรื่องนี้ ซึ่งมีเนื้อหาพอสรุปได้ดังนี้คือ

ความหมายของชะกาด	อัตราการบริจาค
บทบัญญัติ	ชะกาดฟิตเราะฮฺ
ประเภทของชะกาด	บัยตุลมาล
ผู้ที่ต้องบริจาคชะกาด	ระบบชะกาดในสังคมไทย
ผู้ที่มีสิทธิรับชะกาด	ความมุ่งหมายประโยชน์และโทษ
ผู้ที่ไม่สิทธิรับชะกาด	การชอคะเกาะฮฺ
สิ่งที่ต้องบริจาคชะกาด	

และในบทที่ 3 วัฒนธรรมในช่วงชีวิต ท่านได้กล่าวไว้ถึงเรื่อง “การบริจาคชะกาด” ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้คือ ชะกาดเป็นส่วนสำคัญของระบบเศรษฐกิจในอิสลามซึ่งเป็นระบบสายกลางระหว่าง ระบบทุนนิยม กับสังคมนิยม คืออนุวัติและส่งเสริมให้มนุษย์ถือครองสิทธิในทรัพย์สินโดยชอบธรรม แต่ขณะเดียวกัน บังคับให้ผู้ที่มั่งคั่งมากกว่าที่อิสลามกำหนดในรอบปี ต้องบริจาคเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นที่ด้อยกว่า เพื่อให้เขาได้มีโอกาสได้ขยับฐานะของตัวเองให้สูงขึ้นไปอีก

1.2.4.5 อับดุลการิม วันแอะเลาะ,(2535) ได้เขียนไว้ในหนังสือของท่าน นิติศาสตร์อิสลาม เกี่ยวกับเรื่องของการแต่งงานที่อิสลามไม่อนุญาต คือการแต่งงานแบบ มุตอะฮฺ ท่านได้ให้คำนิยามว่า “ทุกการแต่งงานที่กำหนดว่าจะจากไป เช่นกล่าวว่า “ฉันจะแต่งงานกับท่านวันหนึ่ง หรือสิบวันหรือหนึ่งเดือน หรือจนกว่าฉันจะจากไป”

การแต่งงานชนิดนี้เป็นการแต่งงานที่ใช้ไม่ได้ ต้องห้ามโดยมีมติของอุลามาอฺส่วนมากถือว่าเป็นหะรอมดังมีหลักฐานจากอัลหะดีษดังนี้

))

((

(2506 : 1994)

ความว่า : จากรอบีฮุ อิบน์ สะมุเราะฮฺ จากบิดาของท่าน กล่าวว่าแท้จริงท่านเราะฮฺลุ
 ﷺ ได้ทรงห้ามการแต่งงานแบบชั่วคราว (มุตะฮฺ) ในวันเปิดเมืองมักกะฮฺ

(Muslim,1994 : 2506)

1.2.4.6 Muhammad Ghazālīy, (2540) ได้เขียนหนังสือมี ชื่อว่าKhuluq al-Muslimใน
 บทที่ 8 เรื่องของความไว้วางใจ ซึ่งพอที่จะสรุปได้ดังนี้คือ

อะมานะฮฺ(ความไว้วางใจ)นั้นเป็นพรคุณเหนือมุสลิมทั้งหลายและมีความสำคัญมาก
 เพราะจะส่งผลโดยตรงต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ที่อยู่ร่วมโลกกันทุกคนและทุก ๆ สังคม ใน
 อัลกุรอานและ อัล-สุนนะฮฺ ได้สนับสนุนให้ทุกคนมีอะมานะฮฺ ต่อกัน เพื่อทุกคนจะได้อยู่ร่วมกันอย่าง
 มีความสุข ท่านได้ให้ความหมายของอะมานะฮฺไว้ดังนี้คือ

- 1 การเก็บวางของทุกสิ่งในที่ ๆ เหมาะสมกับมัน
- 2 การไม่ใช่ตำแหน่งเกียรติยศ เพื่อผลประโยชน์แก่ตนเองหรือเครือญาติมิตรสหาย
- 3 การที่ท่านจะต้องพิจารณาไตร่ตรองถึงสัมพัทธ์ทั้งห้า พรสวรรค์ต่าง ๆ และสิ่งที่ท่าน
 พอใจ
- 4 การรักษาสิทธิในที่ประชุมโดยไม่เปิดเผยเรื่องภายในและรักษาความลับภายใน
 ครอบครั
- 5 การเรียนรู้ถึงกฎหมายอิสลาม เพื่อที่จะนำมาถือปฏิบัติให้ถูกต้อง ส่วนที่เป็น
 อะมานะฮฺคือส่วนลึกของจิตใจที่จะเข้าใจอัลกุรอานและอัล- สุนนะฮฺ อย่างถ่องแท้ เมื่อหัวใจตายด้านอะ
 มานะฮฺนั้นก็สูญหายจากไปส่วนผลของบุคคลที่ไม่มีอะมานะฮฺ คือ
 - 1 พวกเขาจะต้องถูกลงโทษจากอัลลอฮฺ ﷻ และจะอยู่อย่างไร้ความสันติสุข
 - 2 เมื่ออะมานะฮฺขาดหายไปเป็นสัญญาณเตือนว่าวันกิยามะฮฺกำลังเข้ามาใกล้แล้ว
 - 3 เมื่อสังคมขาดความไว้วางใจซึ่งกันและกันก็จะเกิดการทุจริตฉ้อโกงและการ
 บิดพลิ้วต่อกัน
 - 4 เมื่อความลับในที่ประชุมหรือภายในครอบครัวถูกเปิดเผยออกไปจะทำให้ที่
 ประชุมนั้นขาดสะบั้น และครอบครัวนั้นแตกสลายไป.

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์คุณลักษณะของผู้ศรัทธาในสุเราะฮ์อัลมูมิnun อายะฮ์ที่ 1-11” นี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- 1 เพื่อศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของสุเราะฮ์ อัล-มูมิnun
- 2 เพื่อศึกษาคุณลักษณะของผู้ศรัทธาที่ได้กล่าวไว้ในสุเราะฮ์ อัล- มูมิnun อายะฮ์ที่ 1 - 11

1.4 ความสำคัญและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1 ได้รับความรู้และเข้าใจถึงความเป็นมาและความสำคัญของสุเราะฮ์ อัลมูมิnun
- 2 สามารถเข้าใจถึงคุณลักษณะของผู้ศรัทธาที่ได้กล่าวไว้ในตอนต้นของสุเราะฮ์นี้และนำมาถือปฏิบัติตามได้
- 3 ได้ทราบถึง แนวทางการอธิบายอัลกุรอาน ของนักปราชญ์ แต่ละท่าน
- 4 เพิ่มประสบการณ์ในการค้นคว้าวิจัยตำราทางวิชาการต่าง ๆ

1.5 วิธีดำเนินการวิจัย

1.5.1 รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research)

1.5.2 แหล่งข้อมูล

งานวิจัยครั้งนี้ เป็นงานวิจัยเอกสาร (Documentary Research) จาก แหล่งข้อมูลที่ สำคัญ 3 แหล่งคือ

1.5.2.1 เอกสารปฐมภูมิ (Primary Sources) ดังนี้

- (1) คัมภีร์อัลกุรอาน อายะฮ์ต่างๆที่ระบุเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ศรัทธาทั้ง หกประการ
- (2) อัลหะดีษ ที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของผู้ศรัทธาทั้งหกประการ

1.5.2.2. เอกสารทุติยภูมิ (Secondary Sources)

(1) หนังสือหรือเอกสารที่มาอธิบายอายะฮ์อัลกุรอานที่เกี่ยวข้องหรือหนังสือเกี่ยวกับชีวประวัติของนักอรรถาธิบายอัลกุรอานหรือผู้รายงานหะดีษ และหนังสือที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์หลักศรัทธาในสูเราะฮ์ อัลมูมิnun หรือในสูเราะฮ์อื่น ๆ ที่เป็นภาษา อาหรับ ภาษา มาลายู หรือภาษาไทย

(2) หนังสือหะดีษต่าง ๆ ที่อธิบายเกี่ยวกับการศึกษาวิเคราะห์คุณลักษณะของผู้ศรัทธาในสูเราะฮ์ อัล มุอุมินุน

1.5.2.3 เอกสารตติยภูมิ (Tertiary Sources)

(1) หนังสือพจนานุกรมอธิบายศัพท์ภาษาอาหรับ ที่เป็นภาษาอาหรับ ภาษา มาลายูและภาษาไทย

(2) หนังสือการใช้คำศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ทางวิชาฟิกฮ์ (Qamūs al-Fikhiy) และทางวิชาอัลกุรอาน (Mu‘jam al-Mawdū‘at al-Qurān)

1.5.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยในเรื่องนี้เป็นงานวิจัยที่ค่อนข้างจะต้องใช้ความละเอียดอ่อนและข้อมูลที่ถูกต้องพอสมควร เนื่องจากเป็นหัวข้อที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับคุณลักษณะของมุสลิมทุกคนซึ่งได้ระบุไว้ในอัลกุรอาน ดังนั้นการเก็บรวบรวมข้อมูลจึงต้องใช้หลักเกณฑ์และแนวทางที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.5.3.1 รวบรวม และเรียบเรียงข้อมูลที่ได้ศึกษามานั้นตามขั้นตอนต่อไปนี้

(1) รวบรวมอายะฮ์อัลกุรอานและหะดีษที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของผู้ศรัทธา

(2) รวบรวมทัศนะของบรรดาอุลามาคู ตัฟซีรทั้งสองประเภท ตลอดจนทัศนะของอุลามาคูหะดีษ

1.5.3.2 การรวบรวมข้อมูลจะดำเนินการที่ละขั้นตอนหรือตามหัวข้อที่วิจัยโดยใช้ตารางการรวบรวมข้อมูลที่ผู้วิจัยได้วางไว้ และจะยึดเฉพาะทัศนะอุลามาคู อัล-สุนนะฮ์เท่านั้น

1.5.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะดำเนินการดังนี้

1.5.4.1 อายะฮ์ อัลกุรอานที่เกี่ยวข้องกับการอธิบายคุณลักษณะของผู้ศรัทธาจะนำมาใช้กับหลักฐานโดยไม่มีกรอธิบายใด ๆ ทั้งสิ้น

1.5.4.2 หะดีษที่จะนำมาอ้าง หรือสนับสนุนจะมีการวิเคราะห์ระดับของหะดีษ โดยจะยึดทัศนะของอุลามาอ์ที่เป็นที่ยอมรับ ยกเว้นหะดีษเศาะหีษะบุคอรีฮ์และมุสลิม จะไม่มีกรวิเคราะห์ แต่ในกรณีที่ขัดแย้งกันไม่ว่าไม่ว่าด้านตัวบทหรือความหมายของหะดีษ ผู้วิจัยจะดำเนินการวิเคราะห์ดังนี้

(1) วิเคราะห์สายรายงานของแต่ละหะดีษ ที่พุดถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยจะยึดหะดีษที่มีระดับเหนือกว่า เช่นการขัดแย้งกันระหว่างหะดีษเศาะหีษะ¹กับหะดีษหะซัน² หะดีษเศาะหีษะ กับหะดีษฎออิฟ³ หรือหะดีษหะซันกับหะดีษฎออิฟเป็นต้น

(2) วิเคราะห์ด้านความหมายของหะดีษ

1.5.4.3 วิเคราะห์ทัศนะต่าง ๆ ของบรรดาอุลามาอ์โดยใช้หลักเกณฑ์ดังนี้คือ

(1) ทัศนะของอุลามาอ์ที่มีความเห็นตรงกันหรือมีเพียงทัศนะเดียว ผู้วิจัยจะถือว่าเป็นทัศนะที่ถูกต้อง

(2) ทัศนะของอุลามาอ์ที่แตกต่างกัน หรือขัดแย้งกัน จะพิจารณาทัศนะที่มีหลักฐานยืนยันที่ชัดเจนกว่า ส่วนทัศนะต่าง ๆ ที่ไม่มีหลักฐานมายืนยันผู้วิจัยจะเลือกเอาทัศนะที่เห็นว่ามีเหมาะสมหรือสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของอายะฮ์มากที่สุด.

(3) วิเคราะห์ข้อมูล ตามหลักเหตุผล โดยการแปลความหมายข้อมูลตามเจตนารมณ์ ของข้อมูลที่มีการอธิบายอายะฮ์

1.6 ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิเคราะห์คุณลักษณะของผู้ศรัทธาในสุเราะฮ์อัลมุนีนนั้นผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการวิจัยเอาไว้ดังนี้

¹ คือหะดีษที่มีสายรายงานติดต่อกัน ผู้รายงานเชื่อถือได้ มีความจำเป็นเลิศ ไม่รายงานแตกต่างจากผู้อื่นและปราศจากข้อตำหนิ ปราศจากข้อบกพร่อง (Tadrib al-Rawi,1993 : 31)

³ คือหะดีษที่รายงานโดยนักหะดีษที่โด่งดังในหมู่นักวิชาการหะดีษแต่ไม่ถึงระดับศอหีษะฮ์ (Tadrib al-Rawi,1993 : 98)

⁴ คือหะดีษที่ไม่มีลักษณะของหะดีษศอหีษะฮ์และหะดีษหะซัน (Tadrib al-Rawi,1993:112)

- 1 ศึกษาวิเคราะห์เฉพาะคุณลักษณะที่ได้กล่าวไว้ในตอนต้นของสุเราะฮ์ ซึ่งมียู่ 11 อายะฮ์เท่านั้น โดยจะเริ่มศึกษาความหมายของอายะฮ์อัลกุรอานทั้ง 11 อายะฮ์ในอัลกุรอาน
- 2 ศึกษาวิเคราะห์รายละเอียดของคุณลักษณะทั้งหมดจากหนังสืออธิบายอายะฮ์อัลกุรอาน (ตัฟซีร์) ที่เขียนโดยอุลามาอ์ และหนังสือทางอิสลามศึกษาต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยสามารถสืบค้นมาได้

1.7 ข้อตกลงเบื้องต้น

ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดข้อตกลงเบื้องต้นไว้ดังนี้

1. ในการแปลความหมายอายะฮ์อัลกุรอานเป็นภาษาไทย ผู้วิจัยจะใช้พระมหาคัมภีร์อัลกุรอานพร้อมความหมายภาษาไทยของสมาคมนักเรียนเก่าอาหรับพร้อมความหมายภาษาไทย โดยสมาคมนักเรียนเก่าอาหรับฉบับที่พิมพ์โดยศูนย์กษัตริย์ฟาฮัดเพื่อการพิมพ์อัลกุรอานแห่งนครมาดีนะฮ์ ประเทศซาอุดีอาระเบีย ปี อีจเราะฮ์ศักราช 1419 ตรงกับปี พุทธศักราช 2542
2. การการปริวรรตอักษรอาหรับ-ไทยนั้นผู้วิจัยใช้หลักการเปรียบเทียบพยัญชนะอาหรับ-ไทยของวิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี 2546
3. การอ้างอิงตัวบทอัลกุรอาน ผู้วิจัยอ้างอิงสุเราะฮ์ และอายะฮ์ไว้ด้านล่างของสุเราะฮ์และหากอายะฮ์ใดที่ผู้วิจัยนำมาเพียงส่วนหนึ่งของอายะฮ์ผู้วิจัยจะเขียนบอกไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นส่วนหนึ่งของอายะฮ์
4. การอ้างอิงตัวบทอัลหะดีษผู้วิจัยจะอ้างแหล่งที่มาของหะดีษและหมายเลขหะดีษกำกับเอาไว้
5. การนำเสนอคุณลักษณะของผู้ศรัทธานั้นผู้วิจัยจะนำเสนอเป็นข้อ ๆ ตามลำดับอายะฮ์
6. การอธิบายคำศัพท์ที่เห็นว่าสำคัญหรือค่อนข้างยากนั้นผู้วิจัยจะอธิบายไว้ในเชิงอรรถ
7. การแปลตำราหนังสือ และเอกสารต่าง ๆ ที่เป็นภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทยผู้วิจัยจะแปลความหมายโดยภาพรวม และจะยังคงรักษาความหมายของข้อความเดิมในภาษาเดิมไว้อย่างสมบูรณ์ที่สุด
8. การนำเสนอหนังสืออ้างอิงที่เป็นตัฟซีร์อัลกุรอานนั้น ผู้วิจัยจะนำเสนอปีเกิดปีตายของผู้แต่ง และนำเสนอประวัติย่อ ๆ ของผู้แต่ง

1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ

อัลกุรอาน	หมายถึง คัมภีร์ เล่มสุดท้าย ซึ่งเป็นกะลามุลลอฮฺ (พระดำรัสของอัลลอฮฺ) เป็นหลักคำสอนสูงสุดของศาสนาอิสลามได้ประทานให้แก่ النبيมุฮัมมัด ﷺ เพื่อนำมาเผยแผ่แก่มวลมนุษยชาติทั้งหลาย
อัลหะดีษ	หมายถึง คำพูด การกระทำหรือการยอมรับ ของท่านนบีมุฮัมมัด
นบี	หมายถึง ตำแหน่งของผู้ที่ได้รับการเลือกสรรจากพระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ให้เป็นผู้ที่รับคำสอนจากพระองค์ มาถือปฏิบัติตนตามที่พระองค์ทรงบัญชา
เราะสูล	หมายถึง ตำแหน่งของผู้ที่ได้รับการเลือกสรรจากพระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ให้เป็นผู้ที่รับคำสอนจากพระองค์ มาถือปฏิบัติตน และนำไปเผยแผ่แก่ผู้อื่น
สุเราะฮฺ	หมายถึง บทต่าง ๆ ในอัลกุรอานซึ่งมีทั้งสิ้น 114 บท สุเราะฮฺ อัลมุมีนุนั้นเป็นสุเราะฮฺ ที่ 23 ในจำนวน 114 บทของอัลกุรอาน คุณลักษณะเด่นของสุเราะฮฺนี้คือได้กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้ศรัทธาในตอนต้นของสุเราะฮฺ
อายะฮฺ	หมายถึง โองการต่าง ๆ ของอัลกุรอานที่พระองค์อัลลอฮฺ ﷻ ได้ประทานลงมาให้แก่ศาสนทูตของพระองค์คือ นบีมุฮัมมัด ﷺ ซึ่งมีประมาณทั้งหมด 6666 อายะฮฺ(ตามทัศนะของ อิบน์อับบาส)
อัลมุมีนูน	เป็นคำพหูพจน์ของคำว่า “มุมีน” เป็นคำศัพท์จากภาษาอาหรับ ซึ่งมีความหมายว่า ผู้ที่มีความศรัทธายึดมั่นต่อเอกองค์อัลลอฮฺ ﷻ อย่างแท้จริง

สัญลักษณ์

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์บางอย่าง ดังนี้

1. อ่านว่า สุบหานะฮฺวอะอะลา เป็นคำสรรเสริญต่อเอกองค์อัลลอฮ์ หมายถึง อัลลอฮ์ผู้ทรงมหابริสุทธิ์
2. อ่านว่า คี้อลลิลลอ ฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เป็นคำสรรเสริญและดูอาแก่ท่าน นบีมุฮัมมัด หมายถึง ขอความสันติสถาพรจงประสบแก่ท่าน
3. อ่านว่า อาลัยฮิมุสะลาม เป็นคำสรรเสริญ และดูอาแก่ท่าน อื่นจากนบีมุฮัมมัด หมายถึง ขอความสันติสถาพรจงประสบแก่ท่าน
4. อ่านว่า เราะฎีซัลลอ ฮุอันฮุ เป็นคำดูอาแก่เสาะหาบะฮ์ หมายถึง ขออัลลอฮ์ทรงยอมรับในตัวของพวกเขาเถิด
5. อ่านว่า เราะดีซัลลอ ฮุอันฮุม เป็นคำดูอาแก่บรรดาเหล่าเสาะหาบะฮ์ หมายถึง ขออัลลอฮ์ทรงเมตตาพวกเขาด้วยเถิด
6. () วงเล็บคอกไม้ใช้สำหรับอายะฮ์ อัลกุรอาน
7. (()) วงเล็บคู่ใช้สำหรับ ตัวบทของหะดีษ